

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 193

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 26 martie 2010

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 182 din 2 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 ¹ , art. 91 ² alin. 2 și art. 91 ⁵ din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism	2-3	194.	— Hotărâre privind încadrarea în categoria funcțională a drumurilor județene a unui sector de drum comunal, încadrarea în categoria funcțională a drumurilor comunale a unor drumuri de interes local, precum și modificarea traseului și a lungimii unor drumuri comunale și a unui drum județean, situate în județul Alba	8-9
Decizia nr. 214 din 4 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic	4-5	74.	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 255 din 16 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. g) și art. 45 alin. (7) lit. a) din Legea serviciilor de transport public local nr. 92/2007	5-6	214.	— Ordin al ministrului administrației și internelor pentru aprobarea Normelor de protecție a informațiilor clasificate secret de serviciu în domeniul activităților contractuale desfășurate în cadrul Ministerului Administrației și Internelor	10-14
Decizia nr. 268 din 16 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 lit. a) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate	7-8		— Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind publicarea acceptării Instrucțiunilor pentru transportul și manipularea cantităților limitate de substanțe lichide periculoase și nocive în vrac la bordul navelor de aprovizionare în larg, adoptate de Adunarea Organizației Maritime Internaționale prin Rezoluția A.673(16) din 19 octombrie 1989, precum și a amendamentelor din 2006 referitoare la acestea....	15-32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 182**

din 2 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 911, art. 912 alin. 2 și art. 915 din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracrișunilor de Criminalitate Organizată și Terorism

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 911, art. 912 alin. 2 și art. 915 din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracrișunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, excepție ridicată de Cristinel Ivolschi în Dosarul nr. 2.825/40/2007 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Domnul avocat Silviu Marian Tone din cadrul Baroului București, în calitate de apărător al părții Vasile Bogdan Demetriad Mihorean, a depus la dosar o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată motivat de împrejurarea că a fost angajat la data de 11 februarie 2010 și, de aceea, nu dispune de timpul necesar pentru pregătirea apărării.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune cererii formulate.

Curtea, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă, respinge cererea de acordare a unui nou termen de judecată, deoarece de la data de 11 februarie 2010 și până la termenul de 2 martie 2010 a trecut o perioadă suficientă și rezonabilă de timp necesară pregătirii apărării.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 iulie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.825/40/2007, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 911, art. 912 alin. 2 și art. 915 din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracrișunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, excepție ridicată de Cristinel Ivolschi în dosarul de mai sus.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 911, art. 912 alin. 2 și art. 915 din Codul de procedură penală afectează dispozițiile constituționale ale art. 28 raportat la art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 53 și art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală coroborat cu art. 6 din aceeași convenție, deoarece procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală poate dispune interceptarea audiovideo înainte de începerea urmăririi penale, respectiv înainte de declanșarea procesului penal sau înainte de săvârșirea unei infracțiuni.

De asemenea, prevederile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 508/2004 încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, ale art. 124 alin. (1) și (2) referitoare la îmfăptuirea justiției în numele legii și la unicitatea, egalitatea și imparțialitatea ei și ale art. 131 alin. (2) referitoare la exercitarea atribuțiilor Ministerului Public prin procurori constituiți în parchete, deoarece prin conținutul lor atribuie organelor de poliție judiciară competența de a efectua acte de urmărire penală „în numele procurorului”, fără o limitare a categoriei actelor procedurale ce ar putea fi întocmite în acest mod, ceea ce permite o delegare generală a acestora, în flagrantă contradicție cu textele constituționale arătate mai sus.

Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 911 cu denumirea marginală *Condițiile și cazurile de interceptare și înregistrare a convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon sau prin orice mijloc electronic de comunicare*, art. 912 alin. 2 cu denumirea marginală *Organele care efectuează interceptarea și înregistrarea* și art. 915 cu denumirea marginală *Înregistrările de imagini*, toate din Codul de procedură penală. De asemenea, obiect al excepției îl constituie și dispozițiile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 508/2004,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.089 din 23 noiembrie 2004, care au următorul conținut:

— Art. 9 alin. (2) din Legea nr. 508/2004: „(2) *Dispozițiile procurorilor din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sunt obligatorii pentru ofițerii și agenții de poliție judiciară prevăzuți la alin. (1). Actele întocmite de ofițerii și agenții de poliție judiciară din dispoziția scrisă a procurorului sunt efectuate în numele acestuia.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile din Codul de procedură penală referitoare la interceptarea și înregistrarea convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon sau prin orice mijloc electronic de comunicare au mai fost supuse controlului său prin raportare la critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 1.556 din 17 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 18 decembrie 2009, Curtea Constituțională a respins ca nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹, art. 91² alin. 2 și art. 91⁵ din Codul de procedură penală. Cu acel prilej a statuat că interceptările și înregistrările audio sau video prevăd suficiente garanții, prin reglementarea în detaliu a justificării emiterii autorizației, a condițiilor și a modalităților de efectuare a înregistrărilor, a instituirii unor limite cu privire la durata măsurii, a consemnării și certificării autenticității convorbirilor înregistrate, a redării integrale a acestora, a definirii persoanelor care sunt supuse interceptării, iar eventuala nerespectare a acestor reglementări nu constituie o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare, ceea ce însă excedează competenței Curții Constituționale, întrucât, potrivit alin. (3) al art. 2 din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]”.

De asemenea, Curtea a mai statuat că „nu poate fi primită nici susținerea potrivit căreia dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 28 și 53, deoarece înseși textele invocate oferă legiuitorului libertatea unei astfel de reglementări, secretul corespondenței nefiind un drept absolut, ci susceptibil de anumite restrângeri, justificate la rândul lor de necesitatea instrucției penale. Astfel, societățile democratice sunt amenințate de un fenomen infracțional din ce în ce mai complex, motiv pentru care statele trebuie să fie capabile de a combate în mod eficace asemenea amenințări și de a supraveghea elementele subversive ce acționează pe teritoriul lor. Așa fiind, asemenea dispoziții legislative devin necesare într-o societate democratică, în vederea asigurării securității naționale, apărării ordinii publice ori prevenirii săvârșirii de infracțiuni”.

Totodată, Curtea a arătat că anumite aspecte invocate într-o cauză ori alta referitoare la modul de aplicare a dispozițiilor legale criticate nu constituie o problemă de constituționalitate, sens în care a reținut că „nu se poate admite însă ideea înfrângerii prezumției de constituționalitate ca urmare a aplicării unor dispoziții legale în contradicție cu legea ori cu principiile fundamentale”.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹, art. 91² alin. 2 și art. 91⁵ din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, excepție ridicată de Cristinel Ivolschi în Dosarul nr. 2.825/40/2007 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

În plus, însăși instanța europeană a validat prevederile legale contestate, prin *Cauza Dumitru Popescu versus România* din 26 aprilie 2007. Astfel, după ce a reținut existența unei încălcări a art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, motivat de împrejurarea că la data comiterii faptelor legislația în materie era alta, a afirmat că în noul cadru legislativ (prin modificările aduse de Legea nr. 281/2003 și Legea nr. 356/2006) există numeroase garanții în materie de interceptare și de transcriere a comunicațiilor, de arhivare a datelor pertinente și de distrugere a celor nepertinente. Așa fiind, dispozițiile legale criticate oferă protecție împotriva amestecului arbitrar în exercitarea dreptului la viață privată al persoanei, legea folosind termeni cu un înțeles univoc.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 508/2004, Curtea constată că a mai supus controlului său o problemă similară. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 351 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 22 aprilie 2009, Curtea a statuat că prevederile criticate se aplică în mod uniform tuturor celor aflați în ipoteza normelor criticate.

Faptul că în anumite cazuri ofițerii de poliție judiciară din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism efectuează acte de cercetare penală nu echivalează cu o încălcare a garanțiilor dreptului la un proces echitabil ori a statutului procurorului, consacrate prin art. 21 alin. (3) și art. 132 din Legea fundamentală, întrucât, pe de-o parte, această poliție judiciară a fost creată în scopul efectuării cu celeritate și în mod temeinic a activităților de descoperire și de urmărire a infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism, iar pe de altă parte, actele de cercetare ale acestor ofițeri se efectuează în numele procurorului și numai după emiterea unei dispoziții scrise a acestuia.

Totodată, ofițerii și agenții de poliție judiciară își desfășoară activitatea sub directă conducere, supraveghere și control al procurorului, ceea ce dă expresie prevederilor art. 131 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora parchetele conduc și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare, în condițiile legii.

Dispozițiile criticate nu contravin nici prevederilor constituționale ale art. 124 alin. (2) potrivit cărora justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, întrucât actul de justiție, în sensul textului constituțional invocat, este atributul exclusiv al instanțelor judecătorești, care, în materie penală, soluționează cauzele în faza de judecată. Or, prevederile art. 9 alin. (1) și (2) teza a doua din Legea nr. 508/2004 vizează prima fază a procesului penal, faza urmăririi penale.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 214

din 4 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, excepție ridicată de Ciprian Moraru în Dosarul nr. 34.635.03/3/2006 al Tribunalului București — Secția a II-a penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 34.635.03/3/2006, **Tribunalul București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic.** Excepția a fost ridicată de Ciprian Moraru cu ocazia soluționării unei cauze penale având ca obiect, printre altele, săvârșirea infracțiunilor de punere în circulație a unor instrumente de plată electronică falsificate și de efectuare de operațiuni financiare în mod fraudulos.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 27 din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, care se referă la efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, cu trimitere expresă la operațiunile prevăzute la art. 1 pct. 11 din aceeași lege, și anume transferuri de fonduri și retrageri de numerar, incriminează aceeași faptă cu cea prevăzută și pedepsită de art. 24 alin. (2) din Legea nr. 365/2002, încălcând astfel dreptul la un proces echitabil, principiul legalității incriminării, dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori, precum și dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală. Subliniază că principiul legalității incriminării impune legiuitorului obligația de a prevedea prin lege organică faptele considerate ca infracțiuni și sancțiunile aferente, precum și obligația de a redacta textul în mod clar și previzibil, pentru ca orice persoană să poată realiza care sunt acțiunile sau inacțiunile care intră sub incidența legii. De asemenea, consideră că principiul legalității impune judecătorului obligația interpretării stricte a legii penale, precum și interzicerea analogiei și a aplicării retroactive a legii, astfel încât, în măsura în care dispoziția legală dă naștere la ambiguități, în niciun caz ea nu poate fi interpretată în

defavoarea învinutului sau a inculpatului, ci trebuie să aibă în vedere respectarea principiului „*in dubio pro reo*”.

Tribunalul București — Secția a II-a penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 27 din Legea nr. 365/2002 sunt constituționale întrucât nu încalcă prevederile din Legea fundamentală și din actele normative internaționale invocate de autorul excepției. Totodată, arată că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 27 din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 959 din 29 noiembrie 2006, având următorul cuprins: „(1) Efectuarea uneia dintre operațiunile prevăzute la art. 1 pct. 11, prin utilizarea unui instrument de plată electronică, inclusiv a datelor de identificare care permit utilizarea acestuia, fără consimțământul titularului instrumentului respectiv, se pedepsește cu închisoare de la 1 la 12 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează efectuarea uneia dintre operațiunile prevăzute la art. 1 pct. 11, prin utilizarea neautorizată a oricăror date de identificare sau prin utilizarea de date de identificare fictive.

(3) Cu aceeași pedeapsă se sancționează transmiterea neautorizată către altă persoană a oricăror date de identificare, în vederea efectuării uneia dintre operațiunile prevăzute la art. 1 pct. 11.

(4) Pedeapsa este închisoarea de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi, dacă faptele prevăzute la alin. (1)—(3) sunt săvârșite de o persoană care, în virtutea atribuțiilor sale de serviciu:

a) realizează operații tehnice necesare emiterii instrumentelor de plată electronică ori efectuării tipurilor de operațiuni prevăzute la art. 1 pct. 11; sau

b) are acces la mecanismele de securitate implicate în emiterea sau utilizarea instrumentelor de plată electronică; sau
c) are acces la datele de identificare sau la mecanismele de securitate implicate în efectuarea tipurilor de operațiuni prevăzute la art. 1 pct. 11.

(5) *Tentativa se pedepsește.*"

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 124 alin. (2) și (3) referitoare la înfăptuirea justiției, precum și ale art. 11 privind raportul dintre dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 paragraful 1 referitoare la dreptul la un proces echitabil și ale art. 7 paragraful 1 privind legalitatea incriminării din

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 2 paragraful 1 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală și ale art. 4 referitoare la dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori din Protocolul nr. 7 la Convenție, respectiv ale art. 14 paragraful 5 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției este nemulțumit, în realitate, de modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor de lege atacate. Or, astfel de critici excedează controlului de constituționalitate, fiind de competența instanței de judecată învestite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, excepție ridicată de Ciprian Moraru în Dosarul nr. 34.635.03/3/2006 al Tribunalului București — Secția a II-a penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 255

din 16 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. g) și art. 45 alin. (7) lit. a) din Legea serviciilor de transport public local nr. 92/2007

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Legea serviciilor de transport public local nr. 92/2007, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tionoris Mar” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 24.233/212/2008 al Judecătorei Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent-șef referă asupra cauzei și arată că partea Consiliul Județean Constanța, prin președinte, a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza este în stare de judecată.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. g) și art. 45 alin. (7) lit. a) din

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 24.233/212/2008, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. g) și art. 45 alin. (7) lit. a) din Legea serviciilor de transport public local nr. 92/2007.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Tionoris Mar” — S.R.L. din Constanța într-o cauză civilă având ca obiect o plângere contravențională.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 25 din Constituție, deoarece aduc atingere dreptului de liberă circulație și permit sancționarea arbitrară. În acest sens, arată că, în forma în care sunt redactate, textele de lege criticate permit organului constator să aplice în mod arbitrar sancțiuni „care aparent au caracter legal și, în fapt, frizează absurdul”.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise ale părții Consiliul Județean Constanța, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. g) și art. 45 alin. (7) lit. a) din Legea serviciilor de transport public local nr. 92/2007, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tionoris Mar” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 24.233/212/2008 al Judecătoriai Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. g) și art. 45 alin. (7) lit. a) din Legea serviciilor de transport public local nr. 92/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 19 aprilie 2007, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 4 alin. (1) lit. g): „Este considerat serviciu de transport public local de persoane prin curse regulate transportul public care îndeplinește cumulativ următoarele condiții: [...]”

g) *transportul cu autobuzele se efectuează numai pe bază de licențe de traseu și caiete de sarcini, elaborate și eliberate în condițiile stabilite prin normele de aplicare elaborate de Ministerul Administrației și Internelor și aprobate prin ordin al ministrului, denumite în continuare Norme.*”;

— Art. 45 alin. (7) lit. a): „Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 30.000 lei, operatorii de transport rutier și transportatorii autorizați, pentru următoarele fapte:

a) *nerespectarea prevederilor art. 4 alin. (1) privind condițiile în care se execută transportul public local de persoane prin curse regulate;*”.

Autorul excepției consideră că aceste dispoziții de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 25 referitoare la *Libera circulație*.

Examinând excepția, Curtea constată că aceste prevederi constituționale nu au nicio semnificație, fiind irelevante pentru soluționarea criticii de neconstituționalitate. Nu poate fi reținută nicio legătură între norma constituțională invocată și textele de lege criticate.

De altfel, autorul excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, în realitate, el fiind nemulțumit de reglementarea adoptată de legiuitor. Dacă ar proceda la modificarea sau completarea textelor de lege criticate, Curtea și-ar depăși competența stabilită prin Constituție și Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Deoarece atribuțiile Curții Constituționale privind analiza conformității unor texte de lege cu Constituția nu se pot extinde și asupra aspectelor invocate de autorul excepției în prezenta cauză, critica de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 268
din 16 martie 2010referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 lit. a) din Legea nr. 248/2005
privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 38 lit. a) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 29 iulie 2005, dispoziții care au următorul cuprins:

„Art. 38. — *Restrângerea exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate a cetățenilor români poate fi dispusă pentru o perioadă de cel mult 3 ani numai în condițiile și cu privire la următoarele categorii de persoane:*

a) *cu privire la persoana care a fost returnată dintr-un stat în baza unui acord de readmisie încheiat între România și acel stat;*”

Aceste dispoziții de lege sunt raportate la prevederile constituționale ale art. 11 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 25 alin. (1) privind libera circulație.

Examinând excepția, Curtea constată că dispozițiile criticate au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, soluția pronunțată fiind de respingere a criticii ca neîntemeiată. Astfel, prin Decizia nr. 855 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 17 ianuarie 2007, Curtea a reținut că „Articolul 38 din Legea nr. 248/2005 enumera categoriile de persoane cu privire la care poate fi dispusă măsura restrângerii exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate a cetățenilor români, printre aceștia fiind, potrivit literei a) a articolului, persoanele care au fost returnate dintr-un stat în baza unui acord de readmisie încheiat între România și acel stat. Măsura dispusă de textul de lege criticat se circumscrie situațiilor expres și limitativ prevăzute în art. 53 din Constituție, respectiv apărarea securității naționale și a ordinii publice, având în vedere că problema controlului migrației ilegale din România spre statele europene prezintă interes atât pe plan intern, cât și extern. În acest sens, chiar în expunerea de motive a Legii nr. 248/2005 se arată că «adoptarea unui act normativ care să reglementeze condițiile exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate, în acord cu prevederile Constituției, precum și cu alte documente internaționale în domeniul protecției drepturilor omului, la care România este parte, se constituie într-un demers necesar într-o societate democratică având la baza sistemului de valori principiile umaniste promovate în spațiul european. Pentru aceste considerente a fost elaborată prezenta lege, care asigură implementarea atât a prevederilor constituționale, cât și a art. 13 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 12 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și a art. 2 din Protocolul nr. 4 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.»”

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 893/30/2009, **Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 lit. a) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate.**

Excepția a fost ridicată de Stancu Mura cu ocazia soluționării apelului declarat împotriva Sentinței civile nr. 938 din 16 martie 2009, pronunțată de Tribunalul Timiș, în contradictoriu cu Direcția Generală de Pașapoarte București, într-o cauză având ca obiect Legea nr. 248/2005.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține, în esență, că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 11 alin. (1) și (2), deoarece principiul liberei circulații a persoanelor în spațiul comunitar este cuprins în Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană, precum și celor ale art. 25 alin. (1), întrucât acest text restrânge exercițiul dreptului la liberă circulație în lipsa unei măsuri preventive luate în condițiile Codului de procedură penală, restrângerea fiind dispusă de o instanță civilă, iar nu de o instanță penală.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Așa fiind, nu se poate susține că măsura restrângerii exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate a persoanelor care au fost returnate dintr-un stat în baza unui acord de readmisie încheiat între România și acel stat încalcă

prevederile din Constituție sau alte instrumente juridice internaționale referitoare la dreptul la liberă circulație.

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 lit. a) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, excepție ridicată de Stancu Mura în Dosarul nr. 893/30/2009 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind încadrarea în categoria funcțională a drumurilor județene a unui sector de drum comunal, încadrarea în categoria funcțională a drumurilor comunale a unor drumuri de interes local, precum și modificarea traseului și a lungimii unor drumuri comunale și a unui drum județean, situate în județul Alba

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 11, 12 și 13 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă încadrarea în categoria funcțională a drumurilor comunale a unor drumuri vicinale și a unor străzi, situate în județul Alba, conform anexei nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă încadrarea în categoria funcțională a drumurilor județene a unui sector de drum comunal, situat în județul Alba, conform anexei nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă modificarea traseului și a lungimii unor drumuri comunale și a unui drum județean, situate în județul Alba, conform anexei nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 5. — Anexele nr. 2 și 3 la Hotărârea Guvernului nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 și nr. 338 bis din 20 iulie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,
Mihai Capră,
secretar de stat

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu

București, 9 martie 2010.
Nr. 194.

DATELE DE IDENTIFICARE
a unor drumuri de interes local, situate în județul Alba,
care se încadrează în categoria funcțională a drumurilor comunale

Nr. crt.	Provine din	Traseul drumului	Poziții kilometrice (origine—destinație)	Lungimea (km)	Indicativ
1.	Drum vicinal	Tiur — Crăciunelu de Jos DN 14B	4+000—7+242 municipiul Blaj 7+242—9+100 comuna Crăciunelu de Jos	3,242 1,858 5.100	DC 34
2.	Drum vicinal	Mănărade — DN 14B	1+350—2+250	0,950	DC 35
3.	Stradă	DJ 107 — Spătac — DJ 107	0+000—2+170	2,170	DC 227
4.	Drum vicinal	Petrisat — Sâncel	2+250—3+880	1,630	DC 21
5.	Drum vicinal	Brădești — Florești — Secu	0+000—8+000	8,000	DC 228
6.	Drum vicinal	Valea Uzei - Valea Mănăstirii	2+000—6+000	4,000	DC 128
7.	Drum vicinal	Brădești — Dealu Geoagiului	0+000—12+000	12,000	DC 229
8.	Drum vicinal	Cotorăști — Olteni	0+000—7+000	7,000	DC 230
9.	Drum vicinal	Râmeț Sat — Vlădești	0+000—4+000	4,000	DC 231
10.	Drum vicinal	Valea Făgetului — Poiana Aiud	8+000—10+000	2,000	DC 103
11.	Drum vicinal	Cotorăști — Valea Făgetului	0+000—4+000	4,000	DC 232
12.	Drum vicinal	Valea Uzei — Olteni	0+000—8+000	8,000	DC 233
13.	Str. Fumari și drum vicinal	DJ 106 M — str. Fumari — Fântâna Baracului — Domneasca — Schitul Sfântul Siluan Athonitul	0+000—0+480 0+000—1+600	0,480 1,600 2,080	DC 234
14.	Drum vicinal	DC 136 — Lespezea — Runc — Scărișoara	4+000—9+000	5,000	DC 245

DATELE DE IDENTIFICARE
a unui sector de drum comunal, situat în județul Alba,
ce se încadrează în categoria funcțională a drumurilor județene

Provine din	Traseul drumului	Poziții kilometrice (origine — destinație)	Lungimea (km)	Indicativ
DC 137	Poiana Vadului (DJ 750B) — Făgetu de Sus — Dudiueni — Păstești	0+000—2+500	2,500	DJ 750B

DATELE DE IDENTIFICARE
a drumului județean și a drumurilor comunale, situate în județul Alba, care își modifică traseul și lungimea

Nr. crt.	Denumirea drumului	Traseul drumului	Poziții kilometrice inițiale (origine — destinație)		Lungimea (km)	Traseul actual al drumului	Poziții kilometrice actuale (origine — destinație)		Lungimea actuală
1.	DJ 106M	Câlnic — Cut	0+000	2+850	2,850	Câlnic — limită intravilan localitatea Cut	0+000	3+300	3.300
2.	DC 34	Veza (DJ 107) — Izvoarele — Tiur	0+000	4+000	4,000	Veza (DJ 107) — Izvoarele — Tiur — Crăciunelu de Jos DN 14B	0+000	9+100	9,100
3.	DC 35	Mănărade — DJ 107 — Spătac	0+000	1+300	1,300	Mănărade — DN 14B	0+000	2+250	2,250
4.	DC 21	Blaj DJ 107 Petrisat	0+000	2+250	2,250	Blaj DJ 107 — Petrisat — Sâncel	0+000	3+880	3,880
5.	DC 128	DJ 107 I — Valea Uzei	0+000	2+000	2,000	DJ 107 I — Valea Uzei — Valea Mănăstirii	0+000	6+000	6,000
6.	DC 103	DJ 107 I — Valea Inzelului — Valea Făgetului	0+000	8+000	8,000	DJ 107 I — Valea Inzelului — Valea Făgetului — Poiana Aiud	0+000	10+000	10,000

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN

pentru aprobarea Normelor de protecție a informațiilor clasificate secret de serviciu în domeniul activităților contractuale desfășurate în cadrul Ministerului Administrației și Internelor

Având în vedere prevederile art. 32 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 198—235 din Standardele naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 585/2002, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 1 lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 781/2002 privind protecția informațiilor secrete de serviciu,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele de protecție a informațiilor clasificate secret de serviciu în domeniul activităților contractuale desfășurate în cadrul Ministerului Administrației și Internelor, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prevederile prezentului ordin se aplică persoanelor juridice de drept public sau privat și comercianților persoane fizice care desfășoară ori solicită să desfășoare activități contractuale ce presupun accesul la informațiile clasificate secret de serviciu ale Ministerului Administrației și Internelor.

Art. 3. — În cadrul Ministerului Administrației și Internelor, Direcția generală de informații și protecție internă este structura responsabilă pentru îndrumarea, coordonarea și controlul aplicării normelor prevăzute în anexa la prezentul ordin.

Art. 4. — Conducătorii instituțiilor sau structurilor Ministerului Administrației și Internelor deținătoare de informații clasificate secret de serviciu utilizate în cadrul activităților contractuale sunt responsabili pentru clasificarea și definirea acelor componente ale contractelor care conțin informații clasificate, în conformitate cu normele în vigoare.

Art. 5. — Constatarea și aplicarea sancțiunilor contravenționale cu privire la nerespectarea normelor de protecție a informațiilor clasificate secret de serviciu în domeniul activităților contractuale desfășurate în cadrul Ministerului Administrației și Internelor se realizează de ofițeri anume desemnați prin dispoziție a directorului general al Direcției generale de informații și protecție internă.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul administrației și internelor,
Mihai Capră,
secretar de stat

București, 19 martie 2010.
Nr. 74.

ANEXĂ

NORME

de protecție a informațiilor clasificate secret de serviciu în domeniul activităților contractuale desfășurate în cadrul Ministerului Administrației și Internelor

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Termenii folosiți în prezentul ordin au următorul înțeles:

1. *activități contractuale* — activități specifice procedurii de atribuire sau executării unui contract clasificat secret de serviciu;

2. *anexă de securitate* — document, parte a unui contract clasificat secret de serviciu, care cuprinde clauzele și procedurile de protecție a informațiilor clasificate secret de serviciu, necesare pentru executarea aceluși contract;

3. *aviz de securitate industrială* — document eliberat de către Direcția generală de informații și protecție internă, prin care se atestă că operatorii economici au implementat toate măsurile de securitate necesare protecției informațiilor clasificate secret de serviciu cuprinse și vehiculate în cadrul unui contract clasificat secret de serviciu;

4. *contract clasificat secret de serviciu* — orice contract, încheiat în condițiile legii, în cadrul căruia se cuprind sau se vehiculează informații clasificate secret de serviciu ale Ministerului Administrației și Internelor;

5. *operator economic* — orice furnizor de produse, prestator de servicii ori executant de lucrări — persoană fizică sau juridică, de drept public sau privat, ori grup de astfel de persoane, care oferă în mod licit pe piață produse, servicii și/sau execuție de lucrări — care își manifestă intenția de a participa la o procedură de atribuire a unui contract clasificat secret de serviciu;

6. *contractant* — ofertantul care a devenit, în condițiile legii, parte într-un contract clasificat secret de serviciu;

7. *contractor* — instituție sau structură din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, care desfășoară activități de atribuire, care este parte într-un contract clasificat secret de serviciu sau

beneficiară a produselor furnizate, a lucrărilor executate sau a serviciilor prestate de către contractant;

8. *funcționar de securitate/structură de securitate* — persoană desemnată/compartiment specializat organizat în cadrul operatorului economic sau contractantului, care îndeplinește atribuții privind protecția informațiilor clasificate;

9. *incident de securitate* — orice acțiune sau inacțiune contrară reglementărilor de securitate, a cărei consecință a determinat sau este de natură să determine compromiterea informațiilor clasificate secret de serviciu gestionate în cadrul unui contract clasificat secret de serviciu;

10. *inspecție de securitate* — activitate desfășurată de către ofițeri anume desemnați de către directorul general al Direcției generale de informații și protecție internă, în scopul verificării modului de implementare a normelor de protecție a informațiilor secret de serviciu de către un operator economic, un contractant sau un subcontractant;

11. *necesitatea de a cunoaște* — principiul conform căruia accesul la informații clasificate secret de serviciu ale Ministerului Administrației și Internelor se acordă în mod individual numai personalului din cadrul operatorului economic, contractantului sau subcontractantului care, pentru îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, trebuie să lucreze cu astfel de informații sau să aibă acces la acestea;

12. *procedura de atribuire* — etapele ce trebuie parcurse de către operatorii economici interesați și de către contractor pentru ca acordul părților privind încheierea unui contract clasificat secret de serviciu să fie valabil, în condițiile prevăzute de lege;

13. *subcontractant* — entitate care își asumă executarea unei părți a contractului clasificat secret de serviciu sub coordonarea contractantului;

14. *zonă administrativă* — perimetru delimitat și vizibil definit, în cadrul căruia sunt permise manipularea și păstrarea informațiilor clasificate secret de serviciu cuprinse sau vehiculate în cadrul unui contract clasificat secret de serviciu.

CAPITOLUL II

Protecția informațiilor clasificate secret de serviciu în domeniul activităților contractuale desfășurate în cadrul Ministerului Administrației și Internelor

Art. 2. — (1) Componentele contractelor în cadrul cărora se cuprind sau se vehiculează informații clasificate secret de serviciu ale Ministerului Administrației și Internelor, precum și componentele contractelor neclasificate aflate în curs de executare, în cadrul cărora intervine necesitatea utilizării unor informații clasificate secret de serviciu ale Ministerului Administrației și Internelor, se clasifică secret de serviciu, în conformitate cu normele în vigoare.

(2) Activitățile contractuale specifice contractelor clasificate secret de serviciu pot fi desfășurate numai de operatorii economici sau contractanții care au obținut avizul de securitate industrială eliberat de Direcția generală de informații și protecție internă.

(3) Structurile sau instituțiile din cadrul Ministerului Administrației și Internelor competente să achiziționeze bunuri și servicii sunt obligate ca la întocmirea documentației de atribuire și ulterior, la încheierea contractului, să stabilească drept clauze de reziliere a acestuia următoarele situații:

a) retragerea avizului de securitate industrială în condițiile prezentelor norme;

b) neeliberarea avizului de securitate industrială de către Direcția generală de informații și protecție internă, în cazul în care obligativitatea clasificării unor componente ale contractului a intervenit pe parcursul executării acestuia.

Art. 3. — În cadrul procedurii de atribuire și ulterior, pe parcursul executării contractului clasificat secret de serviciu, pot participa doar reprezentanții desemnați de operatorul economic sau contractant, pentru care Direcția generală de informații și protecție internă a eliberat avizul necesar emiterii autorizației de acces la informațiile clasificate secret de serviciu.

Art. 4. — Avizul de securitate industrială eliberat de Direcția generală de informații și protecție internă este valabil atât pentru participarea operatorului economic la procedura de atribuire a contractului clasificat secret de serviciu, cât și ulterior, pe parcursul executării acestuia.

Art. 5. — (1) Operatorul economic/contractantul care deține aviz de securitate industrială este obligat să comunice contractorului toate modificările privind datele de securitate survenite pe parcursul procedurii de atribuire, respectiv al executării contractului clasificat secret de serviciu.

(2) Contractorul transmite datele prevăzute la alin. (1) Direcției generale de informații și protecție internă, în vederea analizării oportunității menținerii avizului de securitate industrială.

Art. 6. — În situația în care Direcția generală de informații și protecție internă decide retragerea avizului de securitate industrială, va înștiința atât operatorul economic sau contractantul, cât și contractorul.

Art. 7. — Avizul de securitate industrială se retrage de către Direcția generală de informații și protecție internă în următoarele situații:

a) la finalizarea procedurii de atribuire a contractului clasificat secret de serviciu, în situația neajudecării acestuia;

b) la solicitarea operatorului economic;

c) la solicitarea motivată a contractorului;

d) la încetarea contractului clasificat secret de serviciu;

e) în cazul nerespectării obligațiilor prevăzute la art. 21.

Art. 8. — În situația în care este necesar ca în cursul executării contractului clasificat secret de serviciu contractantul să gestioneze informații clasificate secret de serviciu în sisteme informatice, acesta este obligat să respecte măsurile de protecție din domeniul INFOSEC, stabilite în anexa de securitate.

Art. 9. — (1) Contractantul trebuie să se asigure că subcontractantul căruia i-a cedat realizarea unei părți din contractul clasificat secret de serviciu deține avizul de securitate industrială eliberat de Direcția generală de informații și protecție internă.

(2) Contractanții și subcontractanții sunt obligați să implementeze și să respecte toate măsurile de protecție a informațiilor clasificate puse la dispoziție sau care au fost generate în cadrul contractelor clasificate secret de serviciu, potrivit legii și prezentelor norme.

(3) Pentru partea din contract pe care intenționează să o subcontracteze, contractantul are obligația de a întocmi o anexă de securitate distinctă, în care să cuprindă clauze și proceduri de protecție necesare executării acesteia.

Art. 10. — Prevederile art. 203—204 și art. 208—209 din Standardele naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 585/2002, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL III

Procedura de verificare și avizare a operatorilor economici în vederea participării la procedura de atribuire a unui contract clasificat secret de serviciu

Art. 11. — (1) Pentru a participa la procedura de atribuire a unui contract clasificat secret de serviciu, operatorul economic

adrează contractorului o cerere pentru eliberarea avizului de securitate industrială, la care anexează următoarele documente:

- a) actul de înființare, în copie legalizată;
- b) certificatul de înregistrare și certificatul constatator eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului, în copie legalizată;
- c) certificatul de atestare, cazierul fiscal și certificatul pentru înregistrare în scopuri de TVA;
- d) actele de identitate ale persoanelor care necesită acces la informații clasificate secret de serviciu, în copie;
- e) declarație prin care operatorul economic își exprimă acordul în privința nemotivării deciziei de neacordare a avizului de securitate industrială.

(2) În termen de 3 zile de la primirea solicitării operatorului economic, contractorul transmite cererea și documentele anexate către Direcția generală de informații și protecție internă, în vederea eliberării avizului de securitate industrială.

(3) În cazul în care obligativitatea clasificării unor componente ale contractului a intervenit pe parcursul executării acestuia, contractorul solicită contractantului să depună cererea și documentele prevăzute la alin. (1). Prevederile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 12. — La stabilirea termenelor-limită aferente diferitelor etape ale procedurii de achiziție publică, contractorul este obligat să ia în calcul perioada necesară eliberării avizului de securitate industrială de către Direcția generală de informații și protecție internă.

Art. 13. — Termenul de eliberare a avizului de securitate industrială este de 30 de zile și curge din momentul primirii la Direcția generală de informații și protecție internă a cererii și a documentelor transmise de contractor potrivit art. 11 alin. (2).

Art. 14. — Avizul de securitate industrială eliberat de Direcția generală de informații și protecție internă garantează că operatorul economic:

- a) nu prezintă riscuri de securitate;
- b) a implementat în mod corespunzător normele de protecție a informațiilor clasificate secret de serviciu în vigoare;
- c) nu a fost și nu este implicat sub nicio formă în activitatea unor organizații, asociații, mișcări, grupări de persoane străine sau autohtone care au adoptat sau adoptă o politică de sprijinire ori aprobare a comiterii de acte de sabotaj, subversive sau teroriste.

Art. 15. — (1) În cadrul verificărilor de securitate necesare eliberării avizului de securitate industrială, Direcția generală de informații și protecție internă desfășoară următoarele activități:

- a) verificarea corectitudinii datelor consemnate în cererea de eliberare a avizului de securitate industrială;
- b) evaluarea statutului de securitate a fiecărei persoane cu putere de decizie — asociați sau acționari, administratori, persoanele din comitetul director și structura sau funcționarul de securitate — ori executivă implicată în procedura de atribuire și ulterior în executarea contractului clasificat secret de serviciu;
- c) verificarea datelor minime referitoare la bonitatea și stabilitatea economică a operatorului economic: domeniu și obiect de activitate, statut juridic, acționari;
- d) inspecții de securitate în locațiile operatorului economic pentru verificarea modului de implementare a normelor de protecție a informațiilor clasificate secret de serviciu ale Ministerului Administrației și Internelor.

(2) În urma desfășurării activităților prevăzute la alin. (1) lit. d) se întocmesc acte constatatoare, după modelul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentele norme, în două exemplare, dintre care unul va fi predat reprezentantului legal al operatorului economic.

Art. 16. — În cazul operatorului economic la al cărui management sau acționariat participă cetățeni străini, cetățeni români care au și cetățenia altui stat sau/și persoane apatride, Direcția generală de informații și protecție internă va evalua măsura în care interesul străin ar putea reprezenta o amenințare la adresa protecției informațiilor clasificate secret de serviciu.

Art. 17. — În vederea efectuării verificărilor de securitate necesare eliberării avizului de securitate industrială, operatorul economic are obligația de a permite accesul reprezentanților autorizați ai Direcției generale de informații și protecție internă în sedii, la echipamente, operațiuni și la alte activități, respectiv de a prezenta documentele necesare și de a furniza, la cerere, orice alte date și informații.

Art. 18. — (1) Dacă în urma efectuării verificărilor de securitate se constată că sunt îndeplinite cerințele de securitate necesare asigurării protecției informațiilor clasificate secret de serviciu, Direcția generală de informații și protecție internă eliberează avizul de securitate industrială.

(2) Avizul de securitate industrială se acordă de către Direcția generală de informații și protecție internă, sub formă de adresă semnată de către directorul general, și se transmite contractorului.

(3) Dacă, în urma verificărilor efectuate, Direcția generală de informații și protecție internă constată că nu sunt îndeplinite cerințele de securitate necesare, nu eliberează avizul de securitate industrială și informează în acest sens contractorul.

(4) În cuprinsul adresei se includ și mențiunile privind avizarea reprezentanților desemnați de operatorul economic să participe la procedura de atribuire, în vederea eliberării autorizației pentru acces la informații clasificate secret de serviciu.

(5) Direcția generală de informații și protecție internă nu este obligată să prezinte motivele care au stat la baza neeliberării avizului de securitate industrială.

CAPITOLUL IV

Atribuțiile Direcției generale de informații și protecție internă în domeniul activităților contractuale desfășurate în cadrul Ministerului Administrației și Internelor

Art. 19. — În vederea aplicării normelor de protecție a informațiilor clasificate secret de serviciu, în domeniul activităților contractuale desfășurate în cadrul Ministerului Administrației și Internelor, Direcția generală de informații și protecție internă are următoarele atribuții principale:

- a) efectuează verificările de securitate necesare eliberării avizului de securitate industrială;
- b) asigură asistență de specialitate operatorilor economici sau contractanților, în vederea implementării standardelor de securitate în domeniul protecției informațiilor clasificate secret de serviciu vehiculate în cadrul activității contractuale;
- c) efectuează vizite și inspecții de securitate în locațiile operatorilor economici sau contractanților pentru a constata modul de implementare a normelor de protecție a informațiilor clasificate secret de serviciu;
- d) desfășoară activități de pregătire a personalului cu atribuții pe linia protecției informațiilor clasificate, vehiculate în cadrul activităților contractuale;
- e) efectuează verificări în situațiile în care au fost semnalate încălcări ale normelor de protecție a informațiilor clasificate secret de serviciu vehiculate sau generate în cadrul unui contract clasificat secret de serviciu;
- f) se asigură că fiecare operator economic sau contractant care urmează să gestioneze informații clasificate secret de serviciu ale Ministerului Administrației și Internelor a desemnat

un funcționar sau a constituit o structură de securitate în vederea exercitării efective a atribuțiilor de protecție a acestora, în cadrul contractelor clasificate secret de serviciu;

g) monitorizează, în condițiile legii, modul de asigurare a protecției informațiilor clasificate secret de serviciu în procedura de atribuire și ulterior, pe parcursul executării contractului, iar în cazul în care constată factori de risc și vulnerabilități pe linia protecției informațiilor clasificate secret de serviciu, propune măsurile necesare;

h) avizează anexele de securitate ale contractelor clasificate secret de serviciu, iar ulterior monitorizează respectarea prevederilor acestora de către părțile implicate în executarea contractului clasificat secret de serviciu.

CAPITOLUL V

Obligațiile contractorului, operatorilor economici și contractanților în domeniul activităților contractuale desfășurate în cadrul Ministerului Administrației și Internelor

Art. 20. — Pe parcursul procedurii de atribuire, respectiv al executării contractelor clasificate secret de serviciu, contractorul are următoarele obligații:

a) clasifică și definește toate componentele unui contract, în măsura în care clasificarea acestora este obligatorie;

b) respectă normele de protecție a informațiilor clasificate secret de serviciu;

c) asigură consilierea operatorilor economici sau contractanților cu privire la normele de protecție a informațiilor clasificate secret de serviciu în cadrul contractelor clasificate secret de serviciu;

d) permit participarea operatorilor economici/contractantului la procedura de atribuire/executarea contractului clasificat secret de serviciu, numai în condițiile în care aceștia dețin aviz de securitate industrială eliberat de către Direcția generală de informații și protecție internă;

e) dispun măsurile necesare respectării normelor legale în vigoare privind atribuirea contractelor de achiziție publică;

f) inițiază procedurile de clasificare și implementare a normelor de protecție a informațiilor clasificate secret de serviciu în cazul în care intervine necesitatea utilizării unor informații clasificate secret de serviciu ale Ministerului Administrației și Internelor pe parcursul executării unui contract neclasificat;

g) elaborează anexele de securitate ale contractelor clasificate secret de serviciu, pe care le înaintează Direcției generale de informații și protecție internă în vederea avizării;

h) solicită operatorilor economici sau contractanților înapoierea tuturor informațiilor clasificate secret de serviciu încredințate, precum și a celor generate pe parcursul procedurii de atribuire, respectiv al executării contractelor clasificate secret de serviciu, cu excepția cazului în care asemenea informații au fost distruse în mod autorizat sau păstrarea lor a fost autorizată pentru o perioadă de timp strict determinată de contractor;

i) înștiințează în scris, în cel mai scurt timp, Direcția generală de informații și protecție internă cu privire la producerea oricărui incident de securitate în cursul procedurii de atribuire, respectiv al executării unui contract clasificat secret de serviciu.

Art. 21. — Pe parcursul procedurii de atribuire, respectiv al executării contractului clasificat secret de serviciu, operatorilor economici sau contractanților le revin următoarele obligații:

a) asigură sprijinul necesar pentru efectuarea inspecțiilor de securitate periodice de către Direcția generală de informații și protecție internă;

b) nu permit diseminarea către terți a niciunei informații clasificate secret de serviciu încredințate, fără acordul contractorului;

c) permit accesul la informațiile gestionate în cadrul contractelor clasificate secret de serviciu, în conformitate cu principiul necesității de a cunoaște, numai persoanelor care necesită acces la informații clasificate secret de serviciu aparținând Ministerului Administrației și Internelor și îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

1. dețin aviz de securitate eliberat de către Direcția generală de informații și protecție internă;

2. posedă autorizații de acces la asemenea informații;

3. au semnat angajamentele de confidențialitate;

d) impun subcontractanților obligații de securitate similare celor îndeplinite de ei în cadrul contractelor clasificate secret de serviciu;

e) nu utilizează în alte scopuri informațiile clasificate secret de serviciu la care au acces, fără permisiunea contractorului;

f) înapoiază toate informațiile clasificate secret de serviciu încredințate, precum și pe cele generate pe parcursul procedurii de atribuire/executării contractelor clasificate secret de serviciu, cu excepția cazului în care asemenea informații au fost distruse autorizat sau păstrarea lor a fost autorizată de către contractor pentru o perioadă de timp strict determinată;

g) înștiințează în scris, în cel mai scurt timp, contractorul despre producerea oricărui incident de securitate;

h) respectă normele legale de protecție a informațiilor clasificate secret de serviciu.

CAPITOLUL VI

Anexa de securitate

Art. 22. — La încheierea oricărui contract clasificat secret de serviciu se elaborează o anexă de securitate, care va cuprinde clauzele și procedurile de protecție a informațiilor clasificate secret de serviciu.

Art. 23. — Anexa de securitate se elaborează de către contractor sau, în situația prevăzută de art. 9 alin. (3), de către contractant și se avizează de către Direcția generală de informații și protecție internă.

Art. 24. — Personalul Direcției generale de informații și protecție internă efectuează inspecții și verificări periodice în scopul stabilirii modului de implementare a clauzelor și procedurilor de protecție stipulate în anexa de securitate.

Art. 25. — Anexa de securitate cuprinde, în detaliu, următoarele:

a) părțile contractante ale contractului clasificat secret de serviciu;

b) obiectul contractului clasificat secret de serviciu;

c) temeiul în baza căruia contractul respectiv face parte din categoria contractelor clasificate secret de serviciu;

d) actele normative în domeniul protecției informațiilor clasificate aplicabile în vederea executării contractului clasificat secret de serviciu;

e) lista informațiilor clasificate cuprinse și/sau vehiculate în cadrul contractului clasificat secret de serviciu;

f) obligațiile părților contractante în domeniul protecției informațiilor clasificate secret de serviciu;

g) locațiile unde vor fi gestionate informațiile clasificate secret de serviciu;

h) regulile privind evidența, întocmirea, păstrarea, procesarea, multiplicarea, manipularea, transportul, transmiterea și distrugerea informațiilor clasificate secret de serviciu;

i) regulile și procedurile operaționale privind utilizarea sistemelor informatice de comunicații care vor gestiona informațiile secret de serviciu.

ACT CONSTATOR

— model —

La data de/...../....., și, ofițeri în cadrul Direcției generale de informații și protecție internă, au efectuat o inspecție de securitate la S.C., cu sediul în localitatea, județul, str., nr., bl., sc., et., ap., sectorul, înregistrată la O.R.C. sub nr. J/....., C.U.I., reprezentată legal prin dl/dna, în vederea verificării modului de implementare a normelor de protecție a informațiilor clasificate secrete de serviciu în cadrul procedurii de negociere/derulare a unui contract clasificat secret de serviciu.

Normele privind protecția informațiilor clasificate secrete de serviciu sunt implementate la

S.C. a solicitat eliberarea avizului de securitate industrială, în calitate de, în vederea participării la procedura de negociere/derulare a contractului, având ca obiect, al cărui beneficiar este, din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, fapt ce presupune accesul la informații clasificate secrete de serviciu.

Din punctul de vedere al implementării măsurilor de protecție prin măsuri procedurale, s-au constatat următoarele:

a) structura de securitate/funcționarul de securitate al societății,, a fost desemnat(ă) prin decizia directorului general înregistrată cu nr.;

b) fișa postului funcționarului de securitate cuprinde atribuțiile prevăzute la art. 31 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 585/2002, înregistrată cu nr.;

c) paza sediului societății este realizată astfel:

Din punctul de vedere al protecției fizice, au fost constatate următoarele aspecte:

a) există/ nu există zonă administrativă, în care toate intrările sunt supravegheate;

b) există/ nu există controlul sistemului de intrare care să permită accesul neînsoțit numai persoanelor verificate și autorizate să pătrundă în zona administrativă;

c) accesul personalului societății în zona administrativă se realizează/ nu se realizează pe baza permisului de acces sau printr-un sistem de recunoaștere individuală;

d) societatea deține/ nu deține în zona administrativă fișet metalic, destinat protecției informațiilor secrete de serviciu;

e) în afara orelor de program, ușile zonei administrative sunt/ nu sunt sigilate;

f) există/ nu există sisteme electronice de alarmare sau de supraveghere destinate protecției zonei administrative.

Din punctul de vedere al protecției personalului, am constatat următoarele:

a) este/ nu este întocmită lista funcțiilor angajaților care au sau vor avea acces la informații clasificate secrete de serviciu;

b) există/ nu există fișe individuale și plan de pregătire a personalului care are sau va avea acces la informații clasificate secrete de serviciu, până la data efectuării controlului, fiind prezentate un număr de teme.

Din punctul de vedere al protecției documentelor, am constatat următoarele:

a) există/ nu există registrul pentru evidența permiselor de acces pentru persoanele care au acces în zona administrativă;

b) există/ nu există registrul pentru evidența suporturilor magnetice (memory stick, cd, dvd, dischete etc.);

c) există/ nu există registrul unic de evidență a registrelor, condicilor, borderourilor și a caietelor pentru însemnări clasificate;

d) există/ nu există registrul de evidență al informațiilor secrete de serviciu;

e) există/ nu există registrul de evidență a informațiilor clasificate multiplicat;

f) există/ nu există condica de predare-primire a documentelor clasificate;

g) există/ nu există registrul pentru evidența autorizațiilor de acces la informații secrete de serviciu.

Transportul documentelor clasificate secrete de serviciu se realizează/ nu se realizează, în baza, înregistrată cu nr., de unitatea specializată a Serviciului Român de Informații.

Subcontractanți

Alte constatări:

Reprezentanți D.G.I.P.I.,

.....

.....

Inspecția de securitate a fost efectuată în prezența dlui/dnei, reprezentant/reprezentantă al/a societății solicitante, având funcția de

Data

Semnătura și ștampila

.....

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN**privind publicarea acceptării Instrucțiunilor pentru transportul și manipularea cantităților limitate de substanțe lichide periculoase și nocive în vrac la bordul navelor de aprovizionare în larg, adoptate de Adunarea Organizației Maritime Internaționale prin Rezoluția A.673(16) din 19 octombrie 1989, precum și a amendamentelor din 2006 referitoare la acestea**

În temeiul prevederilor art. 12 lit. b) și d) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 2 pct. 18 și art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — Se publică Instrucțiunile pentru transportul și manipularea cantităților limitate de substanțe lichide periculoase și nocive în vrac la bordul navelor de aprovizionare în larg, adoptate de Adunarea Organizației Maritime Internaționale prin Rezoluția A.673(16) din 19 octombrie 1989, prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se publică amendamentele la Instrucțiunile pentru transportul și manipularea cantităților limitate de substanțe lichide periculoase și nocive în vrac la bordul navelor de aprovizionare în larg, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.158(55) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin din 13 octombrie 2006, respectiv

prin Rezoluția MSC. 236(82) a Comitetului Securității Maritime din 1 decembrie 2006, prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Autoritatea Navală Română va lua măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prevederilor specifice cuprinse în anexele la prezentul ordin.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Constantin Dascălu,
secretar de stat

București, 17 martie 2010.
Nr. 214.

ANEXA Nr. 1

**REZOLUȚIA A.673(16)
(adoptată la 19 octombrie 1989)****Instrucțiuni pentru transportul și manipularea cantităților limitate de substanțe lichide periculoase și nocive în vrac la bordul navelor de aprovizionare în larg**

Adunarea,

amintind art. 15(j) din Convenția privind crearea Organizației Maritime Internaționale referitor la funcțiile Adunării cu privire la adoptarea de reglementări și instrucțiuni privind siguranța maritimă și prevenirea și controlul poluării marine de către nave, luând notă de tehnicile aplicate în cadrul industriei offshore pentru deservirea și aprovizionarea unităților mobile de foraj marin și a platformelor marine, inclusiv a acelor destinate căutării și exploatarei hidrocarburilor de pe fundul mării,

luând notă și de necesitatea continuă și crescândă a navelor de aprovizionare în larg pentru transportul cantităților limitate de substanțe lichide periculoase și nocive în regim normal de exploatare a lor,

luând notă în plus și de faptul că regula 13(4) din anexa II la Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave, așa cum a fost modificată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta, necesită elaborarea de către Organizație a instrucțiunilor pe baza cărora administrațiile trebuie să stabilească măsurile corespunzătoare în ceea ce privește navele, altele decât navele-cisternă pentru produse chimice care transportă substanțe lichide nocive în vrac din categoria A, B sau C,

recunoscând că aplicarea în întregime a Codului internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al produselor chimice periculoase și a Codului internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al gazelor lichefiate, în conformitate cu Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, așa cum a fost amendată, și cu Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, așa cum a fost modificată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta, în ceea ce privește aspectele de siguranță și poluare, nu este necesară la navele de aprovizionare în larg, avându-se în vedere cantitățile limitate de produse chimice autorizate pentru transport, precum și cerințele modificate ale instrumentelor mai sus menționate, așa cum sunt prevăzute în instrucțiunile din anexa la prezenta rezoluție,

recunoscând, de asemenea, recomandările Comitetului Securității Maritime, la cea de-a cincizeci și șaptea sesiune a sa, și ale Comitetului pentru Protecția Mediului Marin, la cea de-a douăzeci și șasea sesiune a sa,

1. adoptă Instrucțiunile pentru transportul și manipularea cantităților limitate de substanțe lichide periculoase și nocive în vrac la bordul navelor de aprovizionare în larg, al căror text este redat în anexa la prezenta rezoluție;

2. invită toate guvernele:

(a) să ia măsurile corespunzătoare pentru a da cât mai curând efect instrucțiunilor;

(b) să informeze Organizația cu privire la măsurile luate pentru aplicarea instrucțiunilor;

3. autorizează Comitetul Securității Maritime și Comitetul pentru Protecția Mediului Marin să amendeze instrucțiunile după cum este cazul.

*ANEXĂ
la Rezoluția A.673(16)*

INSTRUCȚIUNI

pentru transportul și manipularea cantităților limitate de substanțe lichide periculoase și nocive în vrac la bordul navelor de aprovizionare în larg

Introducere

1. Aceste instrucțiuni au fost elaborate pentru proiectarea, construcția și exploatarea navelor de aprovizionare în larg care transportă cantități limitate de substanțe lichide periculoase și nocive în vrac pentru deservirea și aprovizionarea platformelor marine din larg, a unităților mobile de foraj marin și a altor instalații marine din larg, inclusiv a acelorora destinate căutării și exploatarea hidrocarburilor de pe fundul mării.

2. Aceste instrucțiuni au fost elaborate în conformitate cu prevederile regulii 13(4) din anexa II la Convenția MARPOL 73/78 și ca recunoaștere a necesității standardelor care asigură o alternativă la Codul internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al produselor chimice periculoase și Codul internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al gazelor lichefiate pentru aceste tipuri de nave.

3. Instrucțiunile au ca scop autorizarea transportului de cantități limitate din aceste substanțe periculoase și nocive în vrac cu nave de aprovizionare în larg cu risc minim pentru navă, echipajul său și mediul înconjurător.

4. Principiul de bază al instrucțiunilor este acela de a aplica standardele prevăzute în Codul internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al produselor chimice periculoase și Codul internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al gazelor lichefiate, în măsura în care acest lucru este practic și posibil, ținându-se cont de caracteristicile unice de proiectare și de caracteristicile de exploatare ale acestor nave, precum și de limitele cu privire la cantitățile ce vor fi transportate.

5. Instrucțiunile pentru proiectarea și construcția navelor de aprovizionare în larg [Rezoluția A.469(XII), adoptată la 19 noiembrie 1981] sunt de asemenea aplicabile navelor de aprovizionare în larg care fac obiectul acestor instrucțiuni.

6. Se recunoaște faptul că tehnologia industriei offshore este complexă și supusă continuu progresului, așa cum o demonstrează necesitatea crescândă pentru navele specializate, cum ar fi navele de stimulare a forării. Pentru a face față necesităților industriei, instrucțiunile nu vor rămâne imuabile. Prin urmare, Organizația va revizui periodic instrucțiunile ținând cont atât de experiența, cât și de progresul tehnic. Amendamentele la instrucțiuni care implică cerințe pentru noile mărfuri vor fi difuzate periodic, după cum se propun noile mărfuri pentru a fi transportate și după cum se elaborează cerințele pentru acestea.

CAPITOLUL 1 Generalități

1.1. Aplicare

1.1.1. Instrucțiunile se aplică navelor de aprovizionare în larg, indiferent de mărimea lor sau de voiajul efectuat, care, fără a fi construite sau adaptate în primul rând pentru a transporta mărfurile în vrac prevăzute de aceste instrucțiuni, transportă în cantități limitate substanțele indicate în paragraful 1.2.2. Instrucțiunile se aplică atunci când se transportă aceste mărfuri.

1.1.2. La o navă de aprovizionare în larg a cărei chilă este pusă sau care se află într-un stadiu similar de construcție la 19 aprilie 1990 ori după această dată, cerințele din cap. 1—6 se aplică în întregime. La o navă de aprovizionare în larg a cărei chilă este pusă sau care se află într-un stadiu similar de construcție înainte de 4 aprilie 1990, instrucțiunile se aplică așa cum se indică în cap. 7.

1.1.3. Indiferent de data construcției, o navă care este transformată în scopul transportului lichidelor în vrac și care face obiectul acestor instrucțiuni la data specificată în paragraful 1.1.2 sau după această dată va fi considerată ca o navă construită la data la care începe această transformare. O navă existentă de aprovizionare în larg, care transportă o marfă ce face obiectul acestor instrucțiuni și este supusă modificării în vederea efectuării transportului de mărfuri suplimentare ce intră sub incidența acestor instrucțiuni, nu va fi considerată ca o navă care a fost supusă unei transformări.

1.1.4. În sensul acestor instrucțiuni, expresia *cantități limitate* înseamnă că întreaga cantitate transportată de lichide în vrac prevăzute la paragraful 1.2.2 va fi orice cantitate care nu depășește un maxim care este mai mic de 800 m³ sau un volum în metri cubi egal cu 40% din deadweightul navei calculat pentru o marfă cu densitatea de 1,0. La navele menționate la paragraful 1.3.4.2, precum și la navele de stimulare a forării, Administrația poate autoriza transportul unei cantități mai mari decât cantitatea maximă mai sus menționată.

1.1.5. La alte nave, Administrația poate autoriza transportul unei cantități mai mari decât respectiva cantitate maximă mai sus menționată, cu condiția respectării cerințelor privind capacitatea de supraviețuire a navei prevăzute la cap. 2 din Codul internațional pentru produse chimice în vrac sau Codul internațional pentru transport gaze.

1.1.6. Instrucțiunile se aplică numai în cazul transportului în vrac care implică transferul mărfii în containerul său ori transferul mărfii din containerul său care face parte din navă sau rămâne la bord.

1.1.7. Transportul și manipularea mărfurilor periculoase și a poluanților marini sub formă ambalată vor fi în conformitate cu

recomandările Codului maritim internațional pentru mărfuri periculoase.

1.1.8. Aceste instrucțiuni se aplică suplimentar față de Instrucțiunile pentru proiectarea și construcția navelor de aprovizionare în larg [Rezoluția A.469(XII)]. În cazul în care aceste instrucțiuni stabilesc standarde de siguranță echivalente acelor prevăzute în Rezoluția A.469(XII), se vor respecta standardele din prezentele instrucțiuni.

1.2. Scopul

1.2.1. Prevederile instrucțiunilor au fost elaborate astfel încât cantitățile limitate de mărfuri reglementate conform acestor instrucțiuni să poată fi transportate în vrac cu risc minim pentru navele de aprovizionare în larg, echipajul lor și mediul înconjurător.

1.2.2. Produsele care pot fi transportate conform instrucțiunilor sunt:

.1 acele lichide periculoase și nocive indicate în apendicele 1 și alte produse care pot fi incluse în apendicele 1 pe baza următoarelor criterii:

.1.1. produsele care din motive de siguranță pot fi destinate transportului cu o navă de tip 3, așa cum s-a definit în Codul internațional pentru produse chimice în vrac, și pentru care nu se cere respectarea cerințelor pentru produsele toxice prevăzute în secțiunea 15.12 din acest cod;

.1.2. substanțele lichide nocive din categoriile A, B și C care ar fi autorizate pentru transportul cu o navă de tip 3;

.2 lichidele inflamabile.

1.2.3. Aditivii care se consideră că nu fac parte din produsele prevăzute la 1.2.2 pot fi transportați în cantități limitate în conformitate cu cerințele acceptabile pentru Administrație. Cantitatea totală de astfel de aditivi care pot fi transportați nu va depăși 10% din cantitatea maximă de produse conform acestor instrucțiuni, autorizată pentru transportul pe navă. Un tanc separat va conține cel mult 10 m³ din acești aditivi. Se interzice evacuarea în mare a acestor aditivi de pe navele de aprovizionare în larg.

1.2.4. Transportul produselor care nu sunt incluse în apendicele 1 se va efectua numai în conformitate cu condițiile corespunzătoare preliminare de transport prevăzute de Administrație, ținându-se seama de criteriile pentru evaluarea pericolului prezentat de produsele chimice, așa cum s-au aprobat de către Organizație, și de limitarea menționată la paragraful 1.2.2. Organizația va fi informată cu privire la evaluarea preliminară și condițiile preliminare, astfel încât materialele periculoase să poată fi luate în considerare în vederea includerii lor în apendicele 1.

1.3. Definiții

Dacă nu se prevede în mod expres altfel, se aplică definițiile din cap. 1 și 4 din Codul internațional pentru produse chimice în vrac.

1.3.1. *Zona de marfă* este acea parte din nava de aprovizionare în larg unde pot exista mărfuri și vapori de marfă și include tancurile de marfă, pompele de marfă, spațiile de magazii în care sunt situate tancurile independente, coferdamurile din jurul tancurilor integrale, precum și următoarele zone de punte:

.1 la o distanță de 3 m de un tanc de marfă instalat pe punte;

.2 la o distanță de 3 m de la un orificiu de evacuare a unui tanc de marfă, în cazul în care sub punte sunt instalate tancuri independente;

.3 la o distanță de 3 m de la un orificiu de evacuare a unui tanc de marfă, în cazul în care sub punte sunt instalate tancuri integrale și acestea sunt separate de puntea descoperită printr-un coferdam;

.4 zona de punte de deasupra unui tanc integral fără a fi acoperit de coferdam plus zona de punte care se extinde transversal și longitudinal la o distanță de 3 m în fiecare parte a tancului;

.5 la o distanță de 3 m de la orice tubulatură de marfă lichidă sau vapori, flanșă, valvă de marfă, orificiu de evacuare gaze

ori vapori sau de la intrarea ori deschiderea de aerisire de la un compartiment al pompelor de marfă.

1.3.2. *Deadweight* înseamnă diferența în tone metrice dintre deplasamentul unei nave de aprovizionare în larg într-o apă cu densitatea de 1,025 la linia de plutire de încărcare corespunzătoare bordului liber de vară atribuit și greutatea navei goale.

1.3.3. *Greutatea navei goale* înseamnă deplasamentul unei nave de aprovizionare în larg exprimat în tone metrice fără marfă, combustibil, ulei de ungere, apă de balast, apă dulce și apă menajeră în tancuri, provizii consumabile, pasageri și echipaj împreună cu efectele lor.

1.3.4. *Navele de aprovizionare în larg* sunt:

.1 nave care sunt în principal destinate transportului de provizii, materiale și echipament la unitățile mobile de foraj din larg, platformele fixe și plutitoare și alte instalații asemănătoare din larg și de la acestea spre țarm; sau

.2 nave, inclusiv navele de stimulare a forării, dar excluzând unitățile mobile de foraj din larg, barjele-macara, barjele pentru pozarea conductelor și unitățile plutitoare de locuit, care altminteri sunt destinate în principal activității de aprovizionare a instalațiilor din larg.

1.3.5. *Substanță periculoasă* este orice substanță, fie că este inclusă în lista din cap. 17 al Codului internațional pentru produse chimice în vrac, fie că prezintă un pericol mai mare decât unul din criteriile minime de pericolozitate indicat la criteriile pentru evaluarea pericolului la produsele chimice în vrac, așa cum s-a aprobat de către Organizație.

1.3.6. *Substanțe lichide nocive* înseamnă orice substanță aparținând substanțelor din categoriile A, B, C și D, precum și orice substanță inclusă provizoriu în aceste categorii.

1.3.7. *Substanță care prezintă numai pericol de poluare* înseamnă o substanță care este înregistrată doar cu „P” în coloana d din cap. 17 al Codului internațional pentru produse chimice în vrac.

1.3.8. *Substanță cu pericol pentru siguranță* înseamnă o substanță care este înregistrată cu „S” sau „S/P” în coloana d din cap. 17 al Codului internațional pentru produse chimice în vrac.

1.3.9. *Lichid inflamabil* este orice lichid care are un punct de aprindere ce nu depășește 60°C (proba în cruzet închis).

1.3.10. *Codul internațional pentru produse chimice în vrac* înseamnă Codul internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al produselor chimice periculoase [Rezoluția MSC.4(48) și Rezoluția MEPC.19(22)].

1.3.11. *Codul internațional pentru transportul gazelor* înseamnă Codul internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al gazelor lichefiate [Rezoluția 5(48)].

1.3.12. *Convenția MARPOL 73/78* înseamnă Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, așa cum a fost modificată de Protocolul din 1978 referitor la aceasta.

1.3.13. *Convenția SOLAS 1974*, așa cum a fost amendată, înseamnă Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, așa cum a fost amendată.

1.4. Echivalențe

1.4.1. Dacă aceste instrucțiuni impun existența la bordul navei de aprovizionare în larg ori dotarea acesteia în mod special cu o armătură, un material, dispozitiv, aparat, element al unui echipament sau un tip al acestora ori să fie adoptate o prevedere, un procedeu sau o metodă, Administrația poate să admită înlocuirea cu orice altă armătură, alt material, dispozitiv, aparat, element al unui echipament ori un tip al acestora sau să adopte orice altă prevedere, procedeu ori metodă, dacă, în urma încercărilor sau prin alt mod, s-a stabilit că aceste armături, materiale, dispozitive ori aparate sau tipurile acestora, precum și orice prevedere, procedeu ori metodă au o eficacitate cel puțin egală cu cea care este prevăzută de instrucțiuni. Totuși, Administrația nu poate permite ca metodele sau procedeele de exploatare să se adopte ca alternativă la o anumită armătură,

anumit material, dispozitiv, aparat, element al unui echipament sau al altui tip din acestea care este prevăzut de aceste instrucțiuni, cu excepția cazului în care o astfel de înlocuire este specificată ca fiind permisă de aceste instrucțiuni.

1.4.2. Dacă Administrația permite înlocuirea oricărei armături, a oricărui material, dispozitiv, aparat, element al unui echipament ori tip al acestora sau a oricărei prevederi, proceduri, metode ori dacă permite folosirea unei concepții sau utilizări noi, va trebui să comunice Organizației particularitățile acestora însoțite de un raport justificativ, pentru ca Organizația să le poată comunica altor guverne contractante la Convenția SOLAS 1974, așa cum a fost amendată, precum și părților la Convenția MARPOL 73/78, în scopul informării inspectorilor lor.

1.5. **Inspecție și certificare**

1.5.1. Ca urmare a efectuării unei inspecții inițiale cu rezultate pozitive la nava de aprovizionare în larg, Administrația sau organizația sa autorizată în mod oficial trebuie să emită un certificat al cărui model este prevăzut în apendicele 2, aprobând în mod corespunzător conformitatea cu prevederile instrucțiunilor. Certificatul trebuie să indice mărfurile reglementate de aceste instrucțiuni pe care nava este autorizată să le transporte în orice condiții relevante de transport și va avea o perioadă de valabilitate care nu depășește 5 ani.

1.5.2. Certificatul emis conform acestor instrucțiuni va avea aceeași putere și recunoaștere ca și certificatul emis conform regulii 11 din anexa II la Convenția MARPOL 73/78 și regulilor VII/10 și VII/13 din Convenția SOLAS 1974, așa cum a fost amendată.

1.5.3. Dacă nava este construită pentru transportul substanțelor care prezintă numai pericol de poluare marină, atunci Certificatul internațional de prevenire a poluării pentru transportul substanțelor lichide nocive în vrac, cerut conform anexei II la Convenția MARPOL 73/78, poate fi avizat în mod corespunzător și poate servi scopului prevăzut la 1.5.1.

1.5.4. Valabilitatea certificatelor menționate la paragrafele 1.5.1 și 1.5.3 trebuie să facă obiectul inspecțiilor periodice, intermediare, anuale și suplimentare cerute de Codul internațional pentru produse chimice în vrac, Codul internațional pentru transport gaze și anexa II la Convenția MARPOL 73/78.

CAPITOLUL 2

Stabilitatea și amplasarea tancului de marfă

2.1. **Stabilitatea**

2.1.1. Navele de aprovizionare în larg construite în conformitate cu prezentele instrucțiuni vor fi proiectate în conformitate cu cerințele pentru stabilitate intactă, compartimentare și stabilitate după avarie, prevăzute în Instrucțiunile pentru proiectarea și construcția navelor de aprovizionare în larg [Rezoluția A.469(XII)].

2.1.2. Navele de stimulare a forării care sunt autorizate să transporte cantități mai mari decât cele maxime indicate la paragraful 1.1.4 trebuie să respecte cerințele pentru stabilitate intactă, compartimentare și stabilitate după avarie, prevăzute în Instrucțiunile pentru proiectarea și construcția navelor de aprovizionare în larg, dar cu avaria indicată la paragraful 3.2.1 din aceste instrucțiuni care s-a produs oriunde pe lungimea navei la orice perete transversal etanș.

2.2. **Amplasarea tancului de marfă**

Tancurile de marfă care conțin produse ce fac obiectul prevederilor din instrucțiuni trebuie să fie amplasate la o distanță de cel puțin 760 mm măsurată în planul interior de la bordajul navei perpendicular pe planul diametral al navei la nivelul liniei de încărcare de vară.

CAPITOLUL 3

Proiectarea navei

3.1. **Separarea mărfii**

3.1.1. Tancurile care conțin marfă sau reziduuri de marfă ce fac obiectul prevederilor din instrucțiuni trebuie să fie separate

de încăperile de mașini, de tunelurile liniilor de arbori, dacă există, de încăperea de marfă uscată, de încăperile de locuit și încăperile de serviciu, de apa potabilă și spațiile destinate proviziilor pentru consumul uman printr-un coferdam, un spațiu gol, un compartiment de pompe de marfă, un tanc gol, un tanc de combustibil sau alte spații similare. Arimarea pe punte a tancurilor independente sau instalarea tancurilor independente în alt fel decât magaziile goale de marfă trebuie să fie considerate că îndeplinesc această cerință.

3.1.2. Mărfurile care reacționează într-un mod periculos cu alte mărfuri sau combustibili lichizi trebuie:

.1 să fie separate de aceste mărfuri sau combustibili lichizi printr-un coferdam, un spațiu gol, un compartiment de pompe de marfă, un compartiment de pompe, un tanc gol, un tanc care conține o marfă reciproc compatibilă;

.2 să aibă pompe și instalații de tubulaturi separate care să nu treacă prin alte tancuri de marfă ce conțin aceste mărfuri dacă nu sunt amplasate într-un tunel; și

.3 să aibă instalații separate de aerisire a tancului.

3.1.3. Tubulatura de marfă nu trebuie să treacă prin nicio încăpere de locuit, de serviciu sau încăpere de mașini, alta decât compartimentele pompelor de marfă sau compartimentele de pompe.

3.1.4. Pompele, tubulaturile de balast, tubulaturile de aerisire și alt echipament similar care deservește permanent tancurile de balast trebuie să fie independente de echipamentul similar care deservește tancurile de marfă.

3.1.5. Instalațiile de santină pentru compartimentele pompelor de marfă sau pentru spațiile de magazie în care sunt instalate tancurile independente de marfă trebuie să fie situate în întregime în zona de marfă.

Cerințe de separare pentru tancurile integrale

3.1.6. În cazul în care nu sunt delimitate de învelișul fundului, tancurile de combustibil lichid, un compartiment al pompelor de marfă sau un compartiment al pompelor, tancurile de marfă trebuie să fie înconjurate de coferdamuri. Tancurile destinate altor scopuri (cu excepția acelor pentru apă dulce și uleiuri de ungere) pot fi acceptate drept coferdamuri pentru aceste tancuri.

3.1.7. Pentru accesul la toate spațiile, distanța minimă dintre pereții de separare ai tancului de marfă și structurile adiacente ale navei trebuie să fie de 600 mm.

3.1.8. Tancurile de marfă se pot extinde până la învelișul punții, cu condiția ca marfa uscată să nu fie manipulată în această zonă. În cazul în care marfa uscată este manipulată în zona punții deasupra unui tanc de marfă, acest tanc de marfă nu se poate extinde până la învelișul punții dacă nu se prevede un înveliș continuu, permanent din lemn sau alt material cu grosime și caracteristici corespunzătoare, după cum consideră Administrația.

3.1.9. Mărfurile care fac obiectul instrucțiunilor nu trebuie să fie transportate nici în tancurile din picul prova, nici în acelea din picul pupa.

3.1.10. Pentru substanțele care prezintă numai pericol de poluare care au un punct de aprindere ce depășește 60°C (proba în creuzet închis), Administrația poate renunța la instalațiile menționate la paragrafele 3.1.1 și 3.1.3, cu condiția respectării cerințelor de separare pentru încăperile de locuit, apa potabilă și proviziile pentru consumul uman. În plus, nu se vor aplica prevederile din paragrafele 3.1.6 și 3.1.7.

3.2. **Încăperile de locuit, încăperile de serviciu, încăperile de mașini și posturile de comandă**

3.2.1. Încăperile de locuit, încăperile de serviciu sau posturile de comandă nu trebuie să fie amplasate în cadrul zonei de marfă.

3.2.2. În cazul în care sunt amplasate la cel puțin 7 m față de zona de marfă care conține produse inflamabile, intrările, aerisirile și deschiderile spre încăperile de locuit, încăperile de serviciu, încăperile de mașini și posturile de comandă nu trebuie să ducă spre zona de marfă. Ușile din spațiile fără acces la încăperile de locuit, încăperile de serviciu, încăperile de mașini

și posturile de comandă, cum ar fi posturile de comandă a mărfii și încăperile pentru provizii, pot să fie permise de către Administrație pe o distanță de 7 m în zona mai sus indicată, cu condiția ca pereții de separație ai încăperilor să fie izolați cu construcții de tip A-60. În cazul în care sunt montate pe o distanță de 7 m în zona mai sus indicată, ferestrele și hublourile dinspre zona de marfă trebuie să fie de tip fix (fără să se poată deschide). Aceste hublouri situate la primul nivel de pe puntea principală trebuie prevăzute în interior cu capace din oțel sau alt material echivalent.

3.2.3. În scopul protecției contra pericolelor produse de vaporii periculoși, se va acorda o atenție deosebită amplasării orificiilor de aspirație a aerului și deschiderilor în încăperile de locuit, încăperile de serviciu, încăperile de mașini și posturile de comandă în raport cu tubulaturile de marfă și instalațiile de aerisire a mărfii.

3.2.4. Pentru substanțele care prezintă numai pericol de poluare, care au un punct de aprindere ce depășește 60°C, se poate renunța la instalațiile prevăzute la paragrafele 3.2.1— 3.2.3.

3.3. Accesul la spațiile din zona de marfă

Accesul la spațiile din zona de marfă trebuie să respecte cerințele paragrafului 3.4 din Codul internațional pentru produse chimice în vrac.

3.4. Construcția tancului de marfă

3.4.1. Tancurile de marfă trebuie să fie cel puțin de un tip cerut pentru marfă prin Codul internațional pentru produse chimice în vrac sau Codul internațional pentru transport gaze, după caz.

3.4.2. Tancurile portabile care respectă cerințele secțiunii 13 din Introducerea generală a respectivului Cod maritim internațional pentru mărfuri periculoase sau alte tancuri portabile aprobate în mod special de către Administrație pot fi utilizate, cu condiția ca acestea să fie corect amplasate și fixate pe navă.

3.4.3. Cu excepția racordurilor tancurilor la compartimentele pompelor de marfă, toate deschiderile tancului și racordurile la tanc trebuie să se termine deasupra punții expuse și trebuie să se situeze la partea superioară a tancurilor. În cazul în care coferdamurile sunt prevăzute peste tancurile integrale, se pot utiliza trasee mici care să penetreze coferdamul.

3.4.4. Cea mai mare dintre următoarele presiuni de calcul trebuie să fie utilizată la determinarea eșantionajelor tancurilor independente de presiune:

.1 0,7 bar;

.2 presiunea vaporilor de marfă la 45°C;

.3 presiunea vaporilor de marfă la 15°C peste temperatura la care se efectuează transportul în mod normal;

.4 presiunea care se produce în tanc în timpul încărcării sau descărcării.

Proiectarea tancurilor trebuie să corespundă standardelor acceptabile pentru Administrație, ținându-se seama de temperatura de transport și densitatea relativă a mărfii. De asemenea, trebuie luate în considerare forțele dinamice și orice presiune în vid la care pot fi supuse tancurile.

3.4.5. Tancurile gravitaționale integrale și independente trebuie să fie construite și încercate conform standardelor Administrației, ținându-se seama de temperatura de transport și densitatea relativă a mărfii.

3.4.6. Pentru substanțele care prezintă numai pericol de poluare cu un punct de aprindere ce depășește 60°C, nu se aplică cerințele de la paragraful 3.4.3.

3.5. Materiale de construcție

Materialele de construcție folosite la execuția tancurilor, la tubulatură, armături și pompe trebuie să corespundă prevederilor cap. 6 din Codul internațional pentru produse chimice în vrac sau cap. 6 din Codul internațional pentru transport gaze, după caz.

3.6. Instalațiile de aerisire a tancului de marfă

3.6.1. Tancurile independente de presiune trebuie să fie prevăzute cu dispozitive de siguranță la presiune, care sunt proiectate astfel încât să direcționeze evacuarea departe de

personal și care să aibă o presiune și o capacitate stabilită conform standardelor acceptabile pentru Administrație, ținându-se seama de presiunea de calcul indicată la 3.4.4.

3.6.2. Instalațiile de aerisire a tancului de marfă montate pe tancurile gravitaționale integrale sau independente trebuie să respecte cerințele Codului internațional pentru produse chimice în vrac, cu excepția faptului ca înălțimea indicată la paragraful 8.2.2 din cod să poată fi redusă la 2 m.

3.6.3. Amplasarea orificiilor de aerisire a tancului de marfă în cazul tancurilor independente de presiune și al tancurilor de marfă utilizate la transportul substanțelor care prezintă numai risc de poluare cu punctul de aprindere ce depășește 60°C (proba în creuzet închis), trebuie să fie după cum consideră Administrația.

3.6.4. Instalațiile de aerisire a tancului de marfă montate la tancurile portabile permise conform prevederilor paragrafului 3.4.2 trebuie să fie după cum consideră Administrația, ținându-se cont de cerințele paragrafului 3.6.

3.7. Transferul mărfii

3.7.1. Instalația pentru transferul mărfii trebuie să corespundă cerințelor din cap. 5 al Codului internațional pentru produse chimice în vrac sau cap. 5 din Codul internațional pentru transport gaze dacă se consideră aplicabil și practic de către Administrație, ținându-se seama de standardele și utilizările existente în industrie.

3.7.2. Dispozitivele de oprire cu comandă de la distanță la toate pompele de marfă și echipamentele similare cerute la paragraful 5.6.1.3 din Codul internațional pentru produse chimice în vrac trebuie să poată fi activate dintr-un post de comandă pentru marfă în care există personal în momentul transferului mărfii și cel puțin dintr-un loc situat în exteriorul zonei de marfă și la o distanță de siguranță față de acesta.

3.8. Instalații electrice

Instalațiile electrice trebuie să respecte cerințele cap. 10 din Codul internațional pentru produse chimice în vrac.

3.9. Cerințe pentru stingerea incendiului

3.9.1. Pentru transportul lichidelor inflamabile indicate în apendicele 1, cerințele pentru navele-cisternă prevăzute în cap. II-2 din Convenția SOLAS 1974, așa cum a fost amendată, trebuie să se aplice navelor la care se face referire în instrucțiuni, indiferent de tonaj, inclusiv navele cu un tonaj brut mai mic de 500, cu următoarele excepții:

.1 nu se vor aplica regulile 60, 61, 62 și 63;

.2 nu se vor aplica: regula 56.1 (și anume amplasarea încăperilor de mașini la pupa tancurilor de marfă, a tancurilor de reziduuri, compartimentelor pompelor de marfă și coferdamurilor), regula 56.2 (și anume cerințele pentru amplasarea postului principal de control marfă), regulile 56.4 și 56.8. În plus, regula 56.7 nu se va aplica, cu condiția ca pereții exteriori ai suprastructurilor și rufurilor care limitează încăperile de locuit, inclusiv orice punți în consolă care susțin aceste încăperi, să fie amplasați la cel puțin 7 m față de zona de marfă.

Totuși, izolația acestor pereți trebuie să fie după cum consideră Administrația;

.3 referitor la regula 57.1, Administrația poate permite utilizarea unei metode, alta decât IC, așa cum s-a definit la regula 42.5.1, după caz;

.4 cerințele regulii 44 se pot aplica în locul acelorale regulii 58, după cum consideră Administrația;

.5 prevederile regulii 59 se vor aplica după cum consideră Administrația, ținându-se seama de cerința de la paragraful 3.6.2 din instrucțiuni, ca instalațiile de aerisire a tancului de marfă să respecte cerințele relevante din Codul internațional pentru produse chimice în vrac;

.6 regula 4, aplicabilă navelor de marfă, și regula 7 trebuie aplicate așa cum se aplică navelor-cisternă cu un tonaj brut mai mare sau egal cu 2.000;

.7 prevederile de la 3.9.2.3 trebuie aplicate în locul regulii 61; și

.8 prevederile de la 3.9.2.5 trebuie aplicate în locul regulii 63.

3.9.2. Următoarele prevederi se aplică de asemenea transportului de lichide inflamabile conform apendicelui 1:

.1 în timpul transferului de marfă, presiunea apei trebuie să fie menținută în instalația tubulaturii principale de incendiu;

.2 furtunurile de incendiu prevăzute cu ajutaje de un tip combinat aprobat (și anume: jet pulverizat/jet compact având încorporat un dispozitiv de închidere) trebuie să fie atașate la fiecare hidrant de incendiu din apropierea lichidului inflamabil ce va fi transportat;

.3 trebuie să fie prevăzută fie o instalație fixă de stingere a incendiului cu spumă pe punte, fie o instalație fixă de stingere a incendiului cu produse chimice de tip uscat care respectă următoarele condiții:

.3.1 instalația trebuie să fie amplasată pentru a proteja puntea în zona de marfă;

.3.2 instalația trebuie să poată acoperi puntea în zona de marfă fără a fi deplasată din loc;

.3.3 dacă este prevăzută o instalație fixă de stingere a incendiului cu spumă pe punte, aceasta trebuie să îndeplinească cerințele de la 11.3.3 — 11.3.12 din Codul internațional pentru produse chimice în vrac. Trebuie utilizată doar spuma corespunzătoare produselor transportate;

.3.4 administrațiile pot aproba o instalație fixă de stingere a incendiului, cu condiția ca:

.3.4.1 pe o suprafață a punții mai mică sau egală cu 45 m² să existe două ori mai multe stingătoare de incendiu cu produse chimice sub formă de pulbere, cu o capacitate totală de cel puțin 135 kg;

.3.4.2 pe o suprafață a punții mai mare de 45 m² să existe 3 sau mai multe stingătoare de incendiu cu produse chimice sub formă de pulbere a căror capacitate totală a agentului de stingere nu este mai mică decât $C = 3A$ kg, unde A este suprafața punții (în m²);

.3.4.3 viteza minimă de debitare a agentului de stingere a incendiului nu este mai mică de 3 kg/min. pe m²;

.4 o variantă la instalațiile cerute la 3.9.2.3 de mai sus se poate aproba în conformitate cu metodele din regula II-2/22 din Convenția SOLAS 1974, așa cum a fost amendată;

.5 compartimentul pompelor de marfă în care sunt manipulate lichidele inflamabile trebuie să fie prevăzut cu o instalație fixă de stingere a incendiului în conformitate cu prevederile de la 11.2 din Codul internațional pentru produse chimice în vrac.

3.9.3. La navele care transportă numai lichide indicate ca neinflamabile în apendicele 1, cerințele cu privire la stingerea incendiului trebuie să fie după cum consideră Administrația.

3.10. Protecția la deversarea de acid

3.10.1. Pardoselile sau punțile de sub tancurile pentru depozitarea acidului, pompele și tubulatura pentru acid trebuie să aibă o căptușeală sau izolație dintr-un material rezistent la coroziune, care se extinde până la o înălțime minimă de 500 mm pe pereții de delimitare sau ramele gurii de magazie; totuși, dacă Administrația stabilește că această înălțime nu este posibilă, se poate cere o înălțime mai mică.

3.10.2. Flanșele sau alte racorduri de tubulatură detașabile trebuie să fie acoperite prin protecții pulverizate.

3.10.3. Trebuie prevăzute acoperiri mobile de protecție pentru racordarea flanșelor manifoldului de încărcare. Sub manifoldul de încărcare trebuie să fie prevăzute tăvi pentru colectarea scurgerilor confecționate dintr-un material rezistent la coroziunea datorată acizilor.

3.10.4. Spațiile pentru tancurile de depozitare a acidului, precum și pompele și tubulatura pentru acid trebuie să fie prevăzute cu instalații de drenare confecționate din materiale rezistente la coroziune.

3.10.5. Deversările pe punte trebuie să fie ținute departe de zonele de locuit și de serviciu cu ajutorul unei rame permanente, cu o înălțime și extindere corespunzătoare.

3.11. Ventilarea spațiilor din zona de marfă

Se aplică cerințele cap. 12 din Codul internațional pentru produse chimice în vrac. Totuși, Administrația poate acorda derogări cu privire la distanțele cerute conform prevederilor de la 12.1.5 din cod.

3.12. Detectarea vaporilor

3.12.1. Detectarea vaporilor de la mărfurile transportate trebuie să fie efectuată în conformitate cu cerințele din Codul internațional pentru produse chimice în vrac.

3.12.2. Spațiile închise și semiînchise care conțin instalații pentru acid trebuie să fie prevăzute cu instalații fixe de detectare a vaporilor și de alarmă care asigură semnalizarea vizuală și sonoră. Instalațiile de detectare a vaporilor trebuie să poată detecta hidrogenul, exceptându-se cazul în care atunci când se transportă numai acid clorhidric trebuie să se prevadă o instalație de detectare a vaporilor de hidrogen clorurat.

3.12.3. Cel puțin două aparate portabile pentru detectarea concentrațiilor de vapori inflamabili trebuie să fie prevăzute atunci când sunt transportate mărfurile ce fac obiectul acestor instrucțiuni și care au un punct de aprindere ce nu depășește 60°C (proba în creuzet închis).

3.12.4. Trebuie să fie prevăzute cel puțin două aparate portabile pentru măsurarea concentrației de oxigen în atmosferă.

3.13. Cerințe speciale — generalități

Se aplică cerințele speciale pentru marfa indicată în cap. 17 din Codul internațional pentru produse chimice în vrac sau în cap. 19 din Codul internațional pentru transport gaze; totuși, Administrația poate renunța la cerința de la 15.19.6 din Codul internațional pentru produse chimice în vrac referitoare la alarma vizuală și sonoră de nivel înalt, ținând seama de măsurile pentru transportul mărfii și metodele de încărcare a mărfii.

3.14. Cerințe speciale pentru transport gaze lichefiate

3.14.1. Fiecare spațiu închis utilizat pentru manipularea sau depozitarea unui gaz lichefiat trebuie să fie prevăzut cu un senzor cu supraveghere continuă a conținutului de oxigen din acest spațiu și o alarmă care indică concentrația redusă de oxigen. La spațiile semiînchise se poate accepta, de asemenea, echipament portabil.

3.14.2. Tăvi rezistente la temperaturi ultrajoase, utilizate pentru colectarea scurgerilor, trebuie să fie prevăzute la manifoldurile pentru transferul gazelor lichefiate sau la alte racorduri cu flanșă de la instalația de gaz lichefiat.

3.14.3. Pentru transportul azotului lichid trebuie să se aplice cerințele de la 17.19 din Codul internațional pentru transport gaze.

3.14.4. Construcția tancurilor de marfă și a instalațiilor de tubulatură de marfă pentru azot lichefiat și dioxid de carbon lichid trebuie să fie conform cerințelor Administrației.

3.14.5. Valvulele pentru închidere în caz de urgență trebuie să fie prevăzute la tubulaturile pentru evacuarea lichidelor din fiecare tanc de gaz lichefiat. Comenzile pentru valvulele de închidere în caz de urgență trebuie să respecte cerințele date la 3.7.2 pentru dispozitivele de oprire cu comandă de la distanță.

3.15. Măsurarea și detectarea nivelului

Fiecare tanc de marfă trebuie să aibă o instalație de măsurare a nivelului care este acceptabilă pentru Administrație. Instalația trebuie să îndeplinească cel puțin cerințele relevante din Codul internațional pentru produse chimice în vrac și Codul internațional pentru transport gaze. Instalațiile pentru tancurile tehnologice de la bordul navelor de stimulare a forării trebuie să fie conforme cerințelor Administrației.

3.16. Închiderea de la distanță în caz de urgență

În cazul operațiunilor de transfer, care implică presiuni ce depășesc 50 bar, trebuie să fie prevăzute instalații pentru depresurizarea și deconectarea furtunului de transfer în caz de urgență. Comenzile pentru activarea depresurizării și deconectării în caz de urgență a furtunului de transfer trebuie să respecte cerințele de la 3.7.2 pentru dispozitivele de oprire cu comandă de la distanță.

CAPITOLUL 4

Cerințe cu privire la poluare

4.1. Fiecare navă autorizată să transporte o substanță lichidă nocivă trebuie să fie prevăzută cu un jurnal de înregistrare a mărfii și un manual referitor la proceduri și amenajări adecvat navei în conformitate cu prevederile Normelor pentru proceduri și amenajări pentru descărcarea substanțelor lichide nocive [Rezoluția MEPC.18(22)] și aprobat de către Administrație.

4.2. Se interzice evacuarea în mare a substanțelor lichide nocive din categoriile A, B și C sau a apei de balast, a apelor evacuate după spălarea tancurilor sau a altor reziduuri sau amestecuri care conțin aceste substanțe. Orice evacuări de reziduuri și amestecuri care conțin substanțe lichide nocive trebuie să fie efectuate în instalațiile de recepție din port. Ca urmare a acestei interdicții, Administrația poate renunța la cerințele privind curățarea eficientă și la instalațiile imerse de evacuare prevăzute în anexa II la Convenția MARPOL 73/78.

4.3. Reziduurile substanțelor din categoria D, apele evacuate după spălarea tancurilor, alte amestecuri sau ape de balast care conțin aceste substanțe pot fi evacuate în mare cu condiția ca evacuarea să fie în conformitate cu condițiile corespunzătoare conform cerințelor din anexa II la Convenția MARPOL 73/78.

4.4. În cazul mărfurilor care fac obiectul anexei I la Convenția MARPOL 73/78, cerințele din această anexă trebuie să se aplice după caz.

CAPITOLUL 5

Protecția personalului**5.1. Decontaminarea dușurilor și spălătoarelor**

Cu excepția cazului substanțelor care prezintă numai pericol de poluare, un duș și un spălător de decontaminare având marcaj corespunzător trebuie să fie disponibile pe punte într-un loc convenabil. Dușul și spălătorul trebuie să fie funcționale în toate condițiile ambientale.

5.2. Echipament de protecție și siguranță

Pentru produsele ce vor fi transportate la bordul navei, echipamentul de protecție și siguranță trebuie să fie ținut în

locuri corespunzătoare, conform cap. 14 din Codul internațional pentru produse chimice în vrac sau Codul internațional pentru transport gaze.

CAPITOLUL 6

Cerințe de funcționare

6.1. Marfa de pe punte și produsele ce fac obiectul acestor instrucțiuni nu trebuie să fie încărcate sau descărcate simultan.

6.2. În timpul operațiunilor de încărcare sau descărcare, numai personalul angajat în transferul mărfii care face obiectul acestor instrucțiuni trebuie să fie autorizat în zona de marfă și pe puntea principală adiacentă deschisă.

CAPITOLUL 7

Aplicabilitatea instrucțiunilor la navele existente de aprovizionare în larg

Prevederile instrucțiunilor trebuie aplicate navelor de aprovizionare în larg a căror chilă este pusă sau care se află într-un stadiu similar de construcție înainte de data indicată la 1.1.2 după cum urmează.

7.1. Prevederile cap. 1 din aceste instrucțiuni trebuie aplicate exceptând cele menționate la paragraful 1.1.4:

.1 cantități mai mari de lichide în vrac pot fi autorizate de către Administrație separat pentru fiecare navă;

.2 cerințele privind capacitatea de supraviețuire din cap. 2 din Codul internațional pentru produse chimice în vrac și Codul internațional pentru transport gaze nu este necesar să se aplice navelor prevăzute la 1.3.4.2.

7.2. Prevederile cap. 2 și 3 din instrucțiuni se vor aplica dacă se consideră practic și posibil de către Administrație ținând seama de instalațiile și echipamentele existente ale navei. Recunoscând că navele existente pot să nu îndeplinească multe dintre cerințele acestor capitole, pot fi acordate derogări.

7.3. Prevederile cap. 4 la 6 din instrucțiuni trebuie aplicate.

Apendice 1

Lista mărfurilor autorizate pentru transport

	Categoria de poluare, conform anexei II la Convenția MARPOL 73/78	Inflamabilitate
Acid acetic (soluție apoasă)	C (D)	Da
Acid formic (soluție apoasă)	D	Da
Acid clorhidric	D	Nu
Amestecuri clorhidrice-fluorhidrice care conțin 3% acid clorhidric sau mai puțin	D	Nu
Acid sulfuric	C	Nu
Toluen	C	Da
Xilen	C	Da
Soluție de bromură de zinc	(A)	Nu
Dioxid de carbon lichid	N/A	Nu
Azot lichid	N/A	Nu

Model de certificat de conformitate

CERTIFICAT DE CONFORMITATE
(sigiliul oficial)

Emis conform prevederilor

Instrucțiunilor pentru transportul și manipularea cantităților limitate de substanțe lichide periculoase și nocive
în vrac la bordul navelor de aprovizionare în larg [Rezoluția A.673(16)]

sub autoritatea Guvernului

.....
(numele oficial complet al țării)

de către

.....
(titlul oficial complet al persoanei competente sau al organizației
recunoscute de către Administrație)

Numele navei	Numărul sau literele distinctive	Portul de înmatriculare	Tonajul brut	Deadweightul

Data la care s-a pus chila sau la care nava era într-un stadiu similar de construcție sau (în cazul unei nave transformate)
data la care a început transformarea în navă pentru transportul lichidelor în vrac ce fac obiectul acestor instrucțiuni:

Nava corespunde, de asemenea, în întregime următoarelor amendamente la instrucțiuni:

Nava este scutită de la aplicarea următoarelor prevederi ale instrucțiunilor:

Se certifică prin prezentul că:

1.

.1 Nava a fost inspectată în conformitate cu prevederile de la 1.5 din instrucțiuni.

.2 În urma acestei inspecții s-a constatat că echipamentul și construcția navei:

* .2.1 corespund prevederilor relevante din instrucțiunile aplicabile „navelor noi”;

* .2.2 corespund prevederilor din instrucțiunile aplicabile „navelor existente”.

2. Nava are un manual în conformitate cu prevederile standardelor pentru proceduri și amenajări conform regulilor 5, 5A și 8 din anexa II la Convenția MARPOL 73/78 și că instalațiile și echipamentele navei care au fost prevăzute în manual corespund sub toate aspectele cerințelor aplicabile din standardele menționate.

3. Nava corespunde pentru transportul în vrac al următoarelor produse, cu condiția respectării prevederilor funcționale relevante din instrucțiuni:

Produse 1, 2	Condiții de transport (numărul tancurilor etc.)

* Continuare în suplimentul 1, cu semnătura și data pe foile suplimentare.

Numerele tancurilor menționate în această listă sunt identificate în suplimentul 2, cu semnătura și data pe planul tancului.

* Se șterge, după caz.

Certificatul trebuie să fie redactat în limba oficială a țării emittente. Dacă limba utilizată nu este nici engleza, nici franceza, textul trebuie să includă o traducere în una dintre aceste limbi.

4. În conformitate cu prevederile de la *1.4 din instrucțiuni și de la *2.8.2 din Codul IBC, prevederile din instrucțiuni și Cod sunt modificate în ceea ce privește nava după cum urmează:

5. Nava trebuie să fie încărcată:

*.1 în conformitate cu condițiile de încărcare prevăzute în manualul de încărcare aprobat, ștampilat și datat și semnat de o persoană responsabilă din cadrul Administrației sau de o organizație recunoscută de către Administrație;

*.2 în conformitate cu limitările de încărcare atașate acestui certificat.

Dacă se cere ca nava să fie încărcată altfel decât în conformitate cu instrucțiunile de mai sus, calculele necesare pentru demonstrarea condițiilor de încărcare propuse trebuie să fie comunicate Administrației emitente, care poate autoriza în scris adoptarea condiției de încărcare propuse.**

Acest certificat este valabil până la, sub rezerva inspecțiilor efectuate în conformitate cu prevederile de la 1.5 din instrucțiuni.

Emis la 19....

(locul emiterii certificatului)

Subsemnatul declară că este oficial autorizat de Guvernul mai sus menționat să emită acest certificat.

.....
(semnătura autorității oficiale care emite certificatul și/sau sigiliul)

Note cu privire la completarea certificatului:

1. Produse: produsele indicate în apendicele 1 la instrucțiuni sau produsele care au fost evaluate de către Administrație în conformitate cu 1.2.4 din instrucțiuni trebuie să fie enumerate sub formă de listă. În ceea ce privește recente produse „noi”, trebuie să fie luate în considerare orice cerințe speciale prevăzute ocazional.

2. Produse: lista produselor pe care nava este autorizată să le transporte trebuie să includă substanțele lichide nocive din categoria D care nu sunt incluse în aceste instrucțiuni și trebuie să fie identificate în „categoria D din cap. 18 din Codul IBC”.

Atestarea inspecțiilor anuale și intermediare

Se certifică prin prezentul că, în urma inspecției cerute conform prevederilor 1.5 din Instrucțiunile pentru transportul și manipularea cantităților limitate de substanțe lichide periculoase și nocive de la bordul navelor de aprovizionare în larg, s-a constatat că nava îndeplinește cerințele pertinente din instrucțiuni.

Inspecția anuală:

Semnat:

(semnătura persoanei oficiale autorizate)

Locul:

Data:

(sigiliul sau ștampila autorității, după caz)

Inspecția anuală*/intermediară*:

Semnat:

(semnătura persoanei oficiale autorizate)

Locul:

Data:

(sigiliul sau ștampila autorității, după caz)

Inspecția anuală*/intermediară*:

Semnat:

(semnătura persoanei oficiale autorizate)

Locul:

Data:

(sigiliul sau ștampila autorității, după caz)

Inspecția anuală:

Semnat:

(semnătura persoanei oficiale autorizate)

Locul:

Data:

(sigiliul sau ștampila autorității, după caz)

* Se șterge, după caz.

** În loc să fie inclus în certificat, acest text poate fi atașat certificatului dacă este ștampilat și datat în mod oficial.

SUPLIMENTUL 1 LA CERTIFICATUL DE CONFORMITATE

Continuarea listei de produse specificate în secțiunea 3 și condițiile de transport al acestor produse

Produse	Condiții de transport (numerele tancurilor etc.)

Data
(identică cu aceea din certificat)

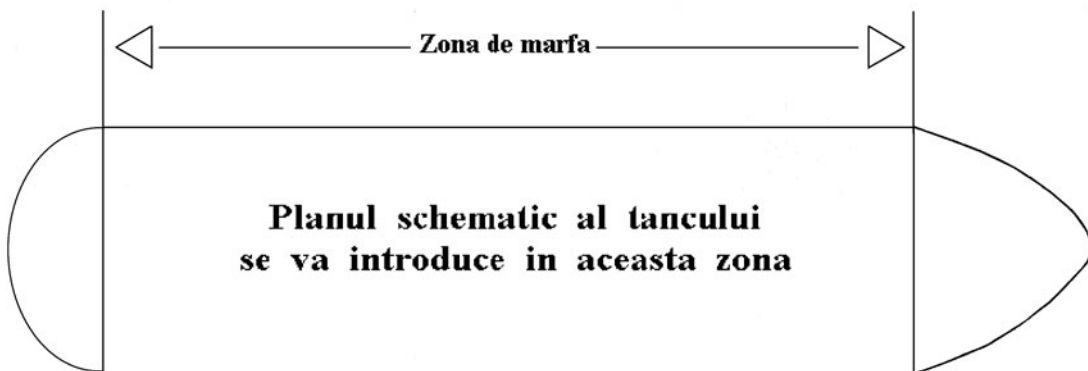
.....
(semnătura autorității oficiale care emite certificatul și/sau sigiliul acesteia)

SUPLIMENTUL 2 LA CERTIFICATUL DE CONFORMITATE

PLANUL TANCULUI* (specimen)

Numele navei:

Numărul sau literele distinctive:

Data
(identică cu aceea din certificat)

.....
(semnătura autorității oficiale care emite certificatul și/sau sigiliul acesteia)

* Planul tancului este reprodus în facsimil.

REZOLUȚIA MEPC.158(55)
(adoptată la 13 octombrie 2006)

Amendamente la Instrucțiunile pentru transportul și manipularea cantităților limitate de substanțe lichide periculoase și nocive de la bordul navelor de aprovizionare în larg
[Rezoluția A.673(16)]

Comitetul pentru Protecția Mediului Marin,
amintind art. 38(a) al Convenției privind crearea Organizației Maritime Internaționale referitor la funcțiile Comitetului pentru Protecția Mediului Marin,
amintind, de asemenea, Rezoluția A.673(16) prin care Adunarea a adoptat Instrucțiunile pentru transportul și manipularea cantităților limitate de substanțe lichide periculoase și nocive de la bordul navelor de aprovizionare în larg (*Instrucțiunile LHNS*),
notând faptul că Adunarea, prin Rezoluția mai sus menționată, a autorizat Comitetul Securității Maritime și Comitetul pentru Protecția Mediului Marin să amendeze Instrucțiunile după cum este necesar,
notând, de asemenea, faptul că, la cea de-a optzeci și doua sesiune a sa, Comitetul Securității Maritime va adopta Instrucțiunile pentru proiectarea și construcția navelor de aprovizionare (*Instrucțiunile OSV*),
notând și faptul că Instrucțiunile LHNS au fost menționate în Instrucțiunile OSV și aplicate suplimentar față de acestea, prevăzând ca, în cazul în care Instrucțiunile LHNS conțin standarde de siguranță diferite de standardele din Instrucțiunile OSV, să fie respectate cerințele Instrucțiunilor LHNS,
dorind să mențină actualizate Instrucțiunile LHNS,
notând faptul că se dorește foarte mult ca prevederile din Instrucțiunile LHNS să rămână identice atunci când se adoptă de către Comitetul Securității Maritime și Comitetul pentru Protecția Mediului Marin:

1. adoptă amendamentele la Instrucțiunile pentru transportul și manipularea cantităților limitate de substanțe lichide periculoase și nocive de la bordul navelor de aprovizionare în larg [Rezoluția A.673(16)], al cărei text este prezentat în anexa la prezenta rezoluție;

2. invită toate guvernele să ia măsurile corespunzătoare pentru a da efect amendamentelor anexate la Instrucțiunile LHNS; și

3. invită, de asemenea, Comitetul Securității Maritime să țină seama de această rezoluție și să ia măsurile corespunzătoare.

REZOLUȚIA MSC.236(82)
(adoptată la 1 decembrie 2006)

Adoptarea amendamentelor la Instrucțiunile pentru transportul și manipularea cantităților limitate de substanțe lichide periculoase și nocive de la bordul navelor de aprovizionare în larg

Comitetul Securității Maritime,
amintind art. 28(b) al Convenției privind crearea Organizației Maritime Internaționale referitor la funcțiile comitetului,
amintind, de asemenea, Rezoluția A.673(16) prin care Adunarea a adoptat Instrucțiunile pentru transportul și manipularea cantităților limitate de substanțe lichide periculoase și nocive de la bordul navelor de aprovizionare în larg (*Instrucțiunile LHNS*),
notând faptul că, în cazul adoptării rezoluției mai sus menționate, Adunarea a autorizat Comitetul Securității Maritime și Comitetul pentru Protecția Mediului Marin să amendeze instrucțiunile, după cum este necesar,
notând, de asemenea, faptul că, la cea de-a optzeci și doua sesiune a sa, Comitetul pentru Protecția Mediului Marin a adoptat Instrucțiunile din 2006 pentru proiectarea și construcția navelor de aprovizionare în larg (*Instrucțiunile OSV*),
notând și faptul că Instrucțiunile LHNS au fost menționate în Instrucțiunile OSV și aplicate suplimentar față de acestea, prevăzând ca, în cazul în care Instrucțiunile LHNS conțin standarde de siguranță diferite de standardele din Instrucțiunile OSV, să fie respectate cerințele Instrucțiunilor LHNS,
dorind să mențină Instrucțiunile LHNS actualizate,
notând faptul că, la cea de-a optzeci și cincea sesiune a sa, Comitetul pentru Protecția Mediului Marin a adoptat prin Rezoluția MEPC.158(55) amendamentele corespunzătoare la Instrucțiunile LHNS,
ținând seama de faptul că se dorește foarte mult ca prevederile Instrucțiunilor LHNS să rămână identice atunci când s-au adoptat de către Comitetul Securității Maritime și Comitetul pentru Protecția Mediului Marin,
luând în considerare, la cea de-a optzeci și doua sesiune a sa, amendamentele la Instrucțiunile LHNS care au fost propuse, la cea de-a patruzeci și opta sesiune a sa, de către Subcomitetul pentru stabilitate și linii de încărcare și pentru siguranța navelor de pescuit, la care au contribuit atât Subcomitetul pentru substanțe lichide, gaze și mărfuri periculoase în vrac, cât și Subcomitetul pentru mărfuri periculoase, mărfuri solide și containere:

1. adoptă amendamentele la Instrucțiunile pentru transportul și manipularea cantităților limitate de substanțe lichide periculoase și nocive de la bordul navelor de aprovizionare în

larg [Rezoluția A.673(16)], al căror text este dat în anexa la prezenta rezoluție;

2. invită guvernele contractante să ia măsurile corespunzătoare pentru a da efect Instrucțiunilor LHNS.

AMENDAMENTE

la Instrucțiunile pentru transportul și manipularea cantităților limitate de substanțe lichide periculoase și nocive de la bordul navelor de aprovizionare în larg [Rezoluția A.673(16)]

Introducere

1. La paragraful 2, cuvintele „regulii 13(4) din anexa II” se înlocuiesc cu cuvintele „regulii 11(2) din anexa II”.

2. La paragraful 5, cuvintele „din 2006” se introduc în titlul „Instrucțiunile pentru proiectarea și construcția navelor de aprovizionare” după cuvântul „Instrucțiunile”, iar cuvintele „[Rezoluția A.469(XII)]” se înlocuiesc cu „Rezoluția MSC.235(82)”.

CAPITOLUL 1

Generalități

1.1. Aplicare

3. Se elimină paragraful 1.1.7.

4. Se introduce noul paragraf 1.1.7 „Prevederile care reglementează transportul mărfurilor periculoase și poluanții marini sub formă ambalată, inclusiv transportul mărfurilor periculoase în tancuri portabile, sunt conținute în Codul maritim internațional pentru mărfuri periculoase (Codul IMDG)”.

5. La paragraful 1.1.8, referirea la „[Rezoluția A.469(XII)]” se elimină din prima frază, iar cuvintele „acelora prevăzute în Rezoluția A.469(XII)” se elimină din a doua frază.

1.2. Scopul

6. La paragraful 1.2.2.1.2, cuvintele „categoriile A, B și C” se elimină.

1.3. Definiții

7. Paragraful 1.3.6 se elimină.

8. Paragrafele 1.3.7, 1.3.8 și 1.3.9 se renumerează ca paragrafele 1.3.6, 1.3.7 și 1.3.8.

9. Paragraful 1.3.10 se renumerează ca paragraful 1.3.9, iar cuvintele „așa cum au fost amendate” se adaugă după cuvintele „MEPC.19(22)”.

10. Paragraful 1.3.11 se renumerează ca paragraful 1.3.10, iar cuvintele „așa cum a fost amendată” se adaugă după cuvintele „MSC.5(48)”.

11. Paragrafele 1.3.12 și 1.3.13 se elimină.

1.5. Inspecție și certificare

12. La paragraful 1.5.1 se adaugă următoarea nouă frază după prima frază existentă:

„Dacă limba utilizată nu este engleza, franceza sau spaniola, textul va include o traducere în una dintre aceste limbi.”

13. La paragraful 1.5.2, cuvintele „regulii 11 din anexa II” se înlocuiesc cu cuvintele „regulilor 7 și 9 din anexa II”.

CAPITOLUL 2

Stabilitatea și amplasarea tancului de marfă

14. La paragraful 2.1.1, cuvintele „din 2007” se introduc în titlul „Instrucțiunile pentru proiectarea și construcția navelor de aprovizionare în larg” după cuvântul „Instrucțiunile”, iar cuvintele „[Rezoluția A.469(XII)]” se înlocuiesc cu „Rezoluția MSC.235(82)”.

CAPITOLUL 3

Proiectarea navei

3.4. Construcția tancului de marfă

15. Se elimină paragraful 3.4.2.

16. Se introduce noul paragraf 3.4.2 „În locul utilizării tancurilor de punte fixate permanent, pentru mărfurile prevăzute la paragraful 1.2.2 se pot utiliza tancuri portabile care respectă cerințele din Codul maritim internațional pentru mărfuri

periculoase (IMDG) sau alte tancuri portabile aprobate în mod special de către Administrație, cu condiția ca tancurile să fie amplasate în mod corespunzător și asigurate la bordul navei.”

17. La paragraful 3.4.4.1, cuvintele „0,7 bar” se înlocuiesc cu cuvintele „0,07 MPa”.

3.6. Instalațiile de aerisire a tancului de marfă

18. La paragraful 3.6.2, referirea la paragraful „8.2.2” se înlocuiește cu referirea la paragraful „8.3.4”.

3.9. Cerințe pentru stingerea incendiului

19. La paragraful 3.9.1.1, referirile la regulile „60, 61, 62 și 63” se înlocuiesc cu referirile la „4.5.5, 10.8 și 10.9”.

20. La paragraful 3.9.1.2, referirile la „56.1, 56.2, 56.4, 56.8 și 56.7” se înlocuiesc cu referirile la „4.5.1.1, 4.5.1.2, 4.5.1.4, 4.5.2.1 până la 4.5.2.3 și 9.2.4.2.5”, iar cuvântul „metri” se înlocuiește cu simbolul „m”.

21. La paragraful 3.9.1.3, referirea la „57.1” se înlocuiește cu referirea la „9.2.4.1”, iar referirea la „42.5.1” se înlocuiește cu referirea la „9.2.3.1.1”.

22. La paragraful 3.9.1.4, referirea la „44” se înlocuiește cu referirea la „9.2.3”, iar referirea la „58” se înlocuiește cu referirea la „9.2.4.2”.

23. La paragraful 3.9.1.5, cuvântul „regulii” se înlocuiește cu cuvântul „regulilor”, iar referirea la „59” se înlocuiește cu referirea la „4.5.3, 4.5.4 și 4.5.6 până la 4.5.8”.

24. Textul existent al paragrafului 3.9.1.6 se înlocuiește după cum urmează:

„regulile 10.2, 10.4 și 10.5, cu excepția regulii 10.5.6, trebuie aplicate așa cum se aplică navelor cisternă cu un tonaj brut mai mare sau egal cu 2000;”.

25. La paragraful 3.9.1.7, referirea la „61” se înlocuiește cu referirea la „10.8”.

26. La paragraful 3.9.1.8, referirea la „63” se înlocuiește cu referirea la „10.9”.

27. La paragraful 3.9.2.3 se elimină cuvintele „trebuie să fie prevăzută”.

28. La paragraful 3.9.2.3.4.3 se elimină cuvintele „pe m²”.

29. Textul existent al paragrafului 3.9.2.4 se înlocuiește după cum urmează:

„o alternativă la instalațiile prevăzute la 3.9.2.3 de mai sus se poate aproba în conformitate cu metodele din regula II-2/17 din Convenția SOLAS”.

3.16. Închiderea de la distanță în caz de urgență

30. La paragraful 3.16, cuvintele „50 bar” se înlocuiesc cu cuvintele „5 MPa”.

CAPITOLUL 4

Cerințe cu privire la poluare

31. Textul existent al paragrafului 4.1 se înlocuiește după cum urmează:

„Fiecare navă autorizată să transporte substanțe lichide nocive trebuie să aibă la bord un Jurnal de înregistrare a mărfii, un manual referitor la proceduri și amenajări și un plan de urgență de bord în cazul poluării marine stabilit pentru navă în conformitate cu anexa II la MARPOL 73/78 și aprobat de către Administrație.”

32. Textul existent al paragrafului 4.2 se înlocuiește după cum urmează:

„Se interzice evacuarea în mare a reziduurilor de substanțe lichide nocive autorizate pentru transportul la bordul navelor de

tipul 3, a substanțelor prevăzute în apendicele 1, a apei de balast, a apelor evacuate după spălarea tancurilor sau a altor reziduuri sau amestecuri care conțin aceste substanțe. Orice evacuări de reziduuri și amestecuri care conțin substanțe lichide nocive trebuie să fie efectuate în instalațiile de recepție din port. Ca urmare a acestei interdicții, Administrația poate renunța la

cerințele privind curățarea eficientă și la instalațiile imerse de evacuare prevăzute în anexa II la Convenția MARPOL 73/78.”

33. Paragraful 4.3 se elimină, iar paragraful 4.4 se renumerează ca paragraful 4.3.

34. Textul existent al apendicelui 1 se înlocuiește după cum urmează:

Apendice 1

Lista mărfurilor autorizate pentru transport

	Inflamabilitate
Noroiul de foraj pe bază de hidrocarburi care conține substanțele indicate în cap. 17 și 18 din Codul IBC și Circulara MEPC.2 și permise a fi transportate conform prevederilor paragrafului 1.2 din prezentele instrucțiuni	Nu
Noroiul de foraj pe bază de apă care conține substanțele indicate în cap. 17 și 18 din Codul IBC și Circulara MEPC.2 și permise a fi transportate conform prevederilor paragrafului 1.2 din prezentele instrucțiuni	Nu
Saramuri pentru foraj, inclusiv:	Nu
clorură de sodiu, soluție	Nu
bromură de calciu, soluție	Nu
clorură de calciu, soluție	Nu
Azotat de calciu/azotat de magneziu/clorură de potasiu, soluție	Nu
Azotat de calciu, soluție (50% sau mai puțin)	Nu
Saramuri pentru foraj (conținând săruri de zinc)	Nu
Formiat de potasiu, soluție	Nu
Clorură de potasiu, soluție	Nu
Alcool etilic	Da
Etilenglicol	Nu
Eter monoalchilic al etilenglicolului	Da
Alcool metilic	Da
Acid acetic	Da
Acid formic	Da
Acid clorhidric	Nu
Amestecuri clorhidrice-fluorhidrice care conțin 3% sau mai puțin acid fluorhidric	Nu
Silicat de sodiu, soluție	Nu
Acid sulfuric	Nu
Trietilenglicol	Da
Toluen	Da
Xilen	Da
Dioxid de carbon lichefiat	Nu
Azot lichid	Nu
Lichid nociv, NF, (7) n.s.a. (denumire comercială, Conținut) Nav. 3, Cat. Y	Nu
Lichid nociv, F, (8) n.s.a. (denumire comercială, Conținut) Nav. 3, Cat. Y	Da
Lichid nociv, NF, (9) n.s.a. (denumire comercială, Conținut) Nav. 3, Cat. Z	Nu
Lichid nociv, F, (10) n.s.a. (denumire comercială, Conținut) Nav. 3, Cat. Z	Da
Lichid nociv, F, (11) n.s.a. (denumire comercială, Conținut) Cat. Z	Nu
Lichid nociv, F, (12) n.s.a. (denumire comercială, Conținut) Cat. OS	Nu

Model de certificat de conformitate

35. Textul existent al apendicelui 2 se înlocuiește după cum urmează:

„CERTIFICAT DE CONFORMITATE
(sigiliul oficial)

Eliberat conform prevederilor

Instrucțiunilor pentru transportul și manipularea cantităților limitate de substanțe lichide periculoase
și nocive de la bordul navelor de aprovizionare în larg
[Rezoluția A.673(16), așa cum a fost amendată prin Rezoluția MSC.236(82)
și Rezoluția MEPC.158(55)]

sub autoritatea Guvernului

.....
(numele oficial complet al țării)
de către

.....
(titlul oficial complet al persoanei competente sau al organizației recunoscute de către Administrație)

Caracteristicile navei¹:

Numele navei

Numărul sau literele distinctive

Numărul IMO²

Portul de înmatriculare

Tonajul brut

Data la care s-a pus chila sau la care nava a fost într-un stadiu similar de construcție sau, în cazul unei nave transformate, data la care a început transformarea în navă pentru transportul lichidelor în vrac ce fac obiectul prezentelor instrucțiuni:

Nava corespunde, de asemenea, în întregime următoarelor amendamente la instrucțiuni:

.....
.....

Nava este scutită de la aplicarea următoarelor prevederi ale instrucțiunilor:

.....
.....

¹ În mod alternativ, caracteristicile navei se pot trece orizontal, în casete.

² În conformitate cu schema cu numerele IMO de identificare a navelor, adoptată de Organizație prin Rezoluția A.600(15).

Se certifică prin prezentul că:

1. Nava a fost inspectată în conformitate cu prevederile de la 1.5 din instrucțiuni.

2. În urma acestei inspecții s-a constatat că echipamentul și construcția navei:

.1 corespund prevederilor relevante din instrucțiunile aplicabile „navelor noi”³;

.2 corespund prevederilor din instrucțiunile aplicabile „navelor existente”³.

3. Nava are la bord manualul prevăzut în apendicele 4 din anexa II la Convenția MARPOL 73/78, așa cum s-a cerut la regula 14 din anexa II și că instalațiile și echipamentele navei care au fost prevăzute în manual corespund sub toate aspectele.

4. Nava corespunde cerințelor din instrucțiuni și anexa II la Convenția MARPOL 73/78 pentru transportul în vrac al următoarelor produse cu condiția respectării prevederilor funcționale relevante din instrucțiuni și anexa II:

Produse (se face referire la notele 1 și 2 cu privire la completarea certificatului)	Condiții de transport (numărul tancurilor etc.)	Categoria de poluare

Continuare în suplimentul 1, cu semnătura și data pe foile suplimentare³.
Numerele tancurilor menționate în această listă sunt identificate în suplimentul 2, cu semnătura și data pe planul tancului.

5. În conformitate cu prevederile de la 1.4³ din instrucțiuni și de la 2.8.2³ din Codul IBC, prevederile din instrucțiuni și cod sunt modificate în ceea ce privește nava după cum urmează:

6. Nava trebuie să fie încărcată:

- .1 în conformitate cu condițiile de încărcare prevăzute în manualul de încărcare aprobat, ștampilat și datat și semnat de o persoană responsabilă din cadrul Administrației sau de o organizație recunoscută de către Administrație³;
- .2 în conformitate cu limitările de încărcare atașate acestui certificat³.

Dacă se cere ca nava să fie încărcată altfel decât în conformitate cu instrucțiunile de mai sus, calculele necesare pentru demonstrarea condițiilor de încărcare propuse trebuie să fie comunicate Administrației emitente care poate autoriza în scris adoptarea condiției de încărcare propusă.⁴

Acest certificat este valabil până la:⁵

(zz/ll/aaaa)

sub rezerva inspecțiilor efectuate în conformitate cu prevederile de la 1.5 din instrucțiuni.

Data finalizării inspecției în baza căreia se emite prezentul certificat

(zz/ll/aaaa)

Eliberat la

(locul eliberării certificatului)

.....
(data eliberării)

.....
(semnătura autorității oficiale care eliberează certificatul)

(sigiliul sau ștampila autorității, după caz)

³ Se șterge, după caz.

⁴ În loc de a fi inclus în certificat, acest text poate fi atașat certificatului, dacă este ștampilat și datat în mod oficial.

⁵ Se introduce data expirării, așa cum s-a specificat de către Administrație, care nu va depăși 5 ani de la data inspecției inițiale sau a inspecției periodice.

Note cu privire la completarea certificatului:

1. Produse: produsele indicate în apendicele 1 la instrucțiuni sau produsele care au fost evaluate de către Administrație conform paragrafului 1.2.4 din instrucțiuni trebuie să fie enumerate sub formă de listă. În ceea ce privește recentele produse „noi”, trebuie să fie luate în considerare orice cerințe speciale prevăzute ocazional.

2. Produse: lista produselor pe care nava este autorizată să le transporte trebuie să includă substanțele lichide nocive din categoria Z care nu sunt incluse în aceste instrucțiuni și trebuie să fie incluse în „categoria Z din cap. 18 din Codul IBC”.

Atestarea inspecțiilor anuale și intermediare

Se certifică prin prezentul că, în urma inspecției cerute conform paragrafului 1.5.2 din cod, s-a constatat că nava îndeplinește cerințele pertinente din instrucțiuni.

Inspecția anuală: Semnat:
(semnătura persoanei oficiale autorizate)
Locul:
Data:
(zz/ll/aaaa)

(sigiliul sau ștampila autorității, după caz)

Inspecția anuală/intermediară³: Semnat:
(semnătura persoanei oficiale autorizate)
Locul:
Data:
(zz/ll/aaaa)

(sigiliul sau ștampila autorității, după caz)

Inspecția anuală/intermediară³: Semnat:
(semnătura persoanei oficiale autorizate)
Locul:
Data:
(zz/ll/aaaa)

(sigiliul sau ștampila autorității, după caz)

Inspecția anuală: Semnat:
(semnătura persoanei oficiale autorizate)
Locul:
Data:
(zz/ll/aaaa)

(sigiliul sau ștampila autorității, după caz)

Inspecția anuală/intermediară în conformitate cu paragraful 1.5.6.8.3

Se certifică prin prezentul că, în urma inspecției anuale/intermediare³ cerute conform paragrafului 1.5.6.8.3 din cod, s-a constatat că nava îndeplinește cerințele pertinente din instrucțiuni.

Semnat:
(semnătura persoanei oficiale autorizate)
Locul:
Data:
(zz/ll/aaaa)

(sigiliul sau ștampila autorității, după caz)

Aviz pentru extinderea valabilității certificatului dacă acesta este valabil mai puțin de 5 ani atunci când se aplică paragraful 1.5.6.3

Nava îndeplinește cerințele pertinente ale instrucțiunilor și prezentul certificat se va accepta ca fiind valabil până la:, conform paragrafului 1.5.6.3 din cod.

(zz/ll/aaaa)

Semnat:
(semnătura persoanei oficiale autorizate)
Locul:
Data:
(zz/ll/aaaa)

(sigiliul sau ștampila autorității, după caz)

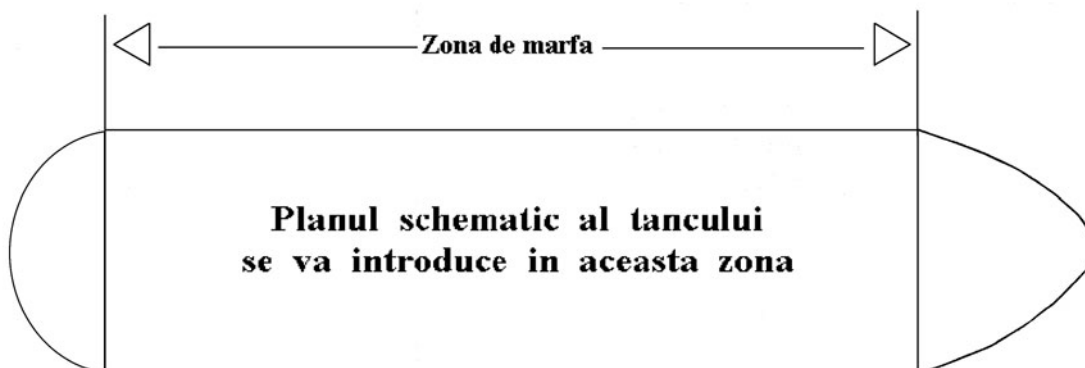
³ Se șterge, după caz.

SUPLEMENTUL 2 LA CERTIFICATUL DE CONFORMITATE

PLANUL TANCULUI* (specimen)

Numele navei:

Numărul sau literele distinctive:

Data:

(zz/ll/aaaa)

(identică cu aceea din certificat)

.....

(semnătura autorității oficiale care eliberează certificatul și/sau sigiliul acesteia)"

* Planul tancului este reprodus în facsimil.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

